

GORENJSKI GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

TEH NAŠIH ŠTIRIDSEET LET

Ko boste, dragi bralci, prebrali to jubilejno številko Gorenjskega glasa, vas bo nemara kaj hitro zbudila v oči naša zadrega o tem, kaj pravzaprav v letu 1987 praznujemo. Na tej prvi strani objavljamo dva pomenka prvih strani Gorenjskega glasa, ki nosita tudi napis: Leto I. - Štev. 1, vendar različni letnici: 1944 in 1948. Najstarejšim in najzvestejšim bralcem tudi ni neznano, da je časopis s podobnim imenom izhajal že med vojnama, v pripravah na to številko pa smo bili opozorjeni tudi na izid časopisa z našim imenom v letu 1942 (dokaza o tem še ni). Zapletene korenine torej, mi pa po kovaško bosj z vedenjem o sebi!

Kaj torej praznujemo?

Kot v vseh letih, katerih letnica se je zaključila na 2 in 7, praznujemo obletnico začetka rednega izhajanja gorenjskega časopisa, ki je prvo leto (1947) nosil ime Naše delo, že naslednje leto pa postal naš GORENJSKI GLAS!

Kot se jubileju spodobijo, smo se ozrli v leta, ki so za nami in vam poskušali prikazati delček tega. K peresu smo povabili naše nekdanje delavce in sodelavce, predstavnike tistih, ki so naši današnji ustanovitelji ter vse to prepletli z mnenji nekaterih izmed vas. Delo pri pripravi te številke pa nas je presenetilo: ugotovili smo, da se iz lastne preteklosti lahko marsičesa naučimo!

Mnogim se ob prebiranju te številke prikrade v kotiček ustnic nasmeh, morda kak članek z brado vzbudi tudi krahot - vse to smo doživljali. Nema lokrat so bila izrečena vprašanja: Kako s(m)o mogli tako pisati? Ali sem res to napisal?... Neizrečena, kot senca globoko v sebi pa; Se bodo tudi meni nekoč tako smejali? Bodo tudi moji prispevki čez čas zveneli tako enostransko?

KAKO NEUSMILJENA JE SODBA ČASA IN KAKO HUD UJETNIK ČASA JE ČASO - PIS!

Kot reka odvisna od dna in bregov, lahko - a nepovratno hiti po gorski dolini, v soteski gloda si pot, ustvarja tolmun in bučne slapove. Ko prilije v ravnino postane, zavije in v morju konča svojo pot. In tako dan za dnem, leto za letom.

Pravimo, da so reke le na izvirih čiste, čistost rek pa ogledalo življenja ob njih. Mnogi z reko živijo, jo uživajo, drugim teče neopazno mimo. Nekateri smo našli življenje na njej, tretjim je le odvodni kanal. Razumnim poganja kolesa (turbine) napredka, brezbrzižnim s povodnjivo zmocni kolena. Vihrava mladost jo ob mostu preskoči, zrelost išče na gladini življenja lepote odsev.

Vse reke se rode kot rečice na svojem izviru in le z zlitjem nešteti pritokov postanejo reke. Le ena močna nevihta v povodju, le en kalni pritok, lahko skalita cel tok.

Želimo si, da ne bi delili usode gorenjskih rek. Če pa jo delimo, da bi bili deležni vseh naporov za njih zbistritev. Želimo, da postanemo reka, ki bo sama izbrala svojo najnaravnejšo strugo, na katere zelenih bregovih bo veliko veselih ljudi. Ljudi, ki bodo brezskrbno zajeli iz nje čašo novic, našli v njej osvežitve, predvsem pa na gladini ne prezrili odseva Gorenjske. Morda pa se kateri zazre v tolmun, premisli modro globino, ki jo komaj zazna.

Vaša zvestoba tej reki nam je največja nagrada!

Glavni urednik Stefan Žargi

GORENJSKI GLAS
GLASILO OSVOBODILNE PRONTE NA GORENISKEM
1. letnik - št. 1
21. aprila 1947
Cena 2 din.

Uvodna beseda

Slovinci!

Sestopek Churchill-Tito

Nova javizija v Franciji

Gorenjski GLAS
GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OP KRANJ
Letnik I - Štev. 1
Kranj, 2. decembra 1987
Cena 2 din.

Uvodna beseda

Protestno zborovanje delovnega ljudstva proti obtožbam Informbiroja

Peto mestno partijsko konferenco in volitve mestnega komiteja KPS v Kranju

NA VSAKEM KORAKU V STAREM DELU MESTA JE PRAVA TRGOVINA VAŠIH NAKUPOV

Elita KRANJ

Gorenjski GLAS

Poština plačana v gotovini

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRANJ

Leto I. — Štev. 1

Kranj, 1. oktobra 1948

Cena din 2.—

Uvodna beseda

Ker je Naše delo leta 1947 začelo in nehalo izhajati, je okrajni plenum OF za okraj Kranj na svojem zadnjem zasedanju v mesecu avgustu sklenil, naj se v najkrajšem času organizira izdajanje novega lokalnega časopisa.

Novi časopis bo prikazoval napore delovnega človeka v naših tovarnah, delo naših kmetov za dvig kmetijstva, delovni polet naših ljudi po ustanovah in vseh ostalih delovnih toriščih. *

Prva naloga časopisa bo, da bo kot kolektivni mobilizator in organizator razčiščeval politične nejasnosti, osvetljeval prikritke špekulantske politične namere in da bo še stopnjeval politično zavest in jo utrjeval.

Druga naloga bo razvijati kritiko in samokritiko. List bo prikazoval napore delovnih kolektivov. Luščil bo iz njihovega prizadevanja svetle primere. Poleg svetlih primerov bo list priobčeval tudi kritiko — kritiko dela, da se bodo slabosti in napake odpravljale in da bodo uspehi večji.

Tretja naloga Gorenjskega glasa pa izhaja iz kulturnega poslanstva lista. Do danes skorajda v našem okraju nismo imeli kritičnega pretresa o svoji kulturni dejavnosti. Naše kulturno delo mora zajeti pravilno miselnost in izraziti načelnost.

Zato pozivamo vso delovno ljudstvo našega okraja naj se oklene novega glasila kot sredstva, ki nas vodi v lepšo bodočnost, in kot orožja proti vsemu, kar skuša slabiti naš boj za socializem.

Marjan Telatko
urednik Gorenjskega glasa od 1. oktobra 1948 do 20. decembra 1951

Preskrba

Potrošniki si lahko nabavijo po 1 srajco ali 1 dolge spodnje hlače, ali dvoje kratkih spodnjih hlač na odrezke dodatne preskrbe za september.

Jože Jan:

Naslednik Mladine in Sobote

Kot član okrajnega odbora v Kranju sem (mislim, da septembra 1947) sprožil predlog za obnovo glasila OF za Gorenjsko. Predlog je bil s splošnim odobravanjem sprejet in novi časopis je začel izhajati kot naslednik naprednega predvojnega tiska.

Sicer sodelovanje pri izdajanju naprednega tiska zame ni bila novost. V letih 1936 — 37 — 38 sem delal: najprej pri izdajanju časopisa Mladina. Začetni denar za tiskanje Mladine je dal Beno Anderwald (Colnarjev) kot del svoje dote, ki jo je zahteval od mame. Izdali smo kakih osem števk. Bil sem ilegalni urednik Mladine, odgovorni urednik pa je bil Franc Tratnik iz Struževca. Nato sem sodeloval pri urejanju Sobote, ki jo je izdajal Lojze Colnar. Urejal sem skupno z Mirkom Koširjem in to notranjo in zunanjo politiko in sicer do konca leta 1938. Sobota se je štela kot ljudsko frontno glasilo. Imeti pa je morala dosti lokalnih novic, da leva politika ni preveč izstopala. Vse to delo je bilo seveda brezplačno. Če za naslednjo številko Mladine ni bilo dovolj denarja, smo sodelavci kaj dodali.

Pred tem, leta 1935, sem dopisnik Ljudske pravice, ki jo je urejal Miško Kranjec.

Spomenik v Kranju Francetu Prešernu

8. februarja bo poteklo 100 let, kar je v našem mestu umrl naš največji pesnik France Prešeren.

France Prešeren je živel, delal in umrl v tem našem mestu. Vendar mu je bilo tu živeti zelo težko. Sredi te mačnega vzdušja ozkosrčnih malomeščanov je dosti trpel in celo obupal.

Utrujen od življenja in grenkob je pred 100 leti našel v tem mestu svoj tihi dom.

Danes je Prešernovo ime spoštovano. Danes naše ljudstvo noče biti licemersko malomeščansko. Danes pravilno ocenjujemo Prešernovo polnokrvno umetnost. Morala je priti velika domovinska vojna, da zdaj vidimo, da je bil Prešeren že pred 100 leti borec za naše ideale; bil se je za svobodo in za čast svojega ljudstva, bil je oster nasprotnik vsega tistega hlapčevstva in farizejstva, ki je kazilo naš narodni značaj. Bil je pesnik prijateljstva in tovarištva.

Zaobljubljamo, da bo ob 100 letnici njegove smrti

— Kranj postavil pesniku dostojen spomenik na svojem glavnem trgu, kjer se bodo ljubitelji in častilci našega pesnika poklonili njegovemu spomeniku v imenu vse svobodne domovine in vseh naprednih narodov.

Ali vam je znano

Ali vam je znano... da ni res, da ni Lavrič Jože iz Dornic v letu 1948 plačal davkov, in da je nasprotno res, da jih je plačal in da je tudi res, da nam je napako v poročanju povzročil njegov še vedno slab odnos do odkupov da v Kovorju suše učiteljske družine po razredih perilo, ki je razobešeno popoldan in čez noč, tako da so vse stene vlažne. Kaže, da to učiteljstvo zelo dobro razume zaščito otrok in njihovega zdravljenja je Semen Lovrenc, bivši gostilničar v Kranju, vselil v gostilniški salon svojega konja, samo da ne bi oddal prostora čevljarji zadruzi za popravilnico čevljev, in da se je, ko se je to zgodilo proti njegovi volji, celo pritožil. Njegova žena pa izrazila, da ima v salonu rajši konje kot šuštarje...

... da ima upravnik državnih poslopij v Škofji Loki Hafner Ivan žepno blagajno, v kateri shranjuje denar od najemnine. Kot znan idealist ima Hafner najbrž namen socializirati privatni sektor in ga združiti z državnim.

Gorenjski Glas, 1949

Kako sem živel z Gorenjskim glasom

To je res, vseh štirideset let Gorenjskega glasa sem živel z njim, lahko bi rekel, celo v nekakem srečnem zakonu — saj sva si bila vsa ta dolga leta drug drugemu zvesta. Trajalo pa je to skladno sožitje kar polovico mojega življenja, kajti nabral sem si tudi sam že dvakrat toliko let, 80.

Kruh sem si sicer služil drugje — sprva kot šolnik, pozneje kot muzealec — vendar mi je bilo pisanje prav gotovo najljubši konjiček. Teh sem gojil kar za celo konjušnico — bilo je tu planinstvo, taborništvo, lovstvo pa še ukvarjanje z grafiko, slikarstvom in kiparstvom. Celozgodovinsko gledališkim delom sem se v določeni dobi spoprijemal, a le kot režiser in pisec nekaterih priredb.

Slejkoprej pa me je prevzemalo nagnjenje do pisanja, morda bi smel reči, celo do časnikaštva. To sem si sicer tešil že v prav zgodnji mladosti. Najprej v mladinskih listih, kasneje pa tudi v resnejših revijah. Okusil sem celo blišč in bedo urednikovanja.

A vse moje poprejšnje pisanje je bilo, kot vse kaže, le priprava za kasnejše delo, redno pisanje ni objavljano v Gorenjskem glasu. Celih štirideset let dela, celih štirideset let sreče...

No, takega me je našel čas po osvoboditvi v Kranju. Seveda so tovariši na okraju najbrž začutili potrebo po tiskanem glasilu — saj je bilo tudi njim gotovo znano, da je v letih pred vojno izhajal v Kranju, tednik Gorenjec — in tako je izšlo nekaj števk našega dela, predhodnika poznejšega Glasa Gorenjske. K pripravam za izdajanje okrajnega glasila sva bila povabljena Dušan

Bavdek in jaz. Seveda, o vsebini nisva odločala, le prirejala in jezikovno popravljala sva dopise, ki so pa bili večinoma bolj aktivistični, mobilizacijski za razne delovne akcije in podobno. Seveda je bilo tudi najino sodelovanje čisto udarniško, kot smo takrat rekli nenagrajevanemu delu. Tačas je bilo lepo in prav, delati udarniško...

Kmalu pa se je pojavil Marjan Telatko-Martel, ki mu je bilo zaupano urejevanje časnika. Bil je torej prvi kranjski povojni poklicni časnikar. Mož je bil po naravi silak, sicer pa preprost in dober človek. Znal si je pridobiti manjši krog sodelavcev, med njimi tudi mene. Seveda se je udarniško pisanje nadaljevalo, le kdaj pa kdaj je, če je bil Martel pri dobri volji, potegnul iz žepa bankovec — kot nekak simboličen honorar. Seveda pa Glas Gorenjskem sam ni imel kdove kakih dohodkov, oglasov ni bilo, le neplačane uradne objave in navodila. Tudi čtivo je bilo bolj aktivistično, novic ali vaških čenč časnik ni objavil. Tudi poročil o nesrečah ni bilo, celo osmrtnic ne. Bil je pač tak čas, resnobno delaven, čas obnove, gradnje svetlejših bodočnosti.

Prav v to obdobje Martelovega urednikovanja pa uvrščam tudi svojo prvo prešernovsko objavo »Pesnik France Prešeren« doktor pravice slovenskega naroda. Plaz moja pisanja o velikemu Vrbanu se je sprožil in odtlej je postal naš Gorenjski glas ves prešernovski. Tudi v svojih prilogah, Panorami in Snovanjih.

Seveda so k tej usmerjenosti bistveno pripomogli uvidni uredniki Andrej Triler, Tatjana Voplova, Bojan Pisk, predvsem

pa resnobni Albin Učakar-Zoran. Le-ta mi je nekoč navrgel, da bi mu prinašal svoje prešernovske rokopise, četudi mi ne bi zanj izplačevali honorarja. Zadel je žebličko na glavo — pisal bi ne glede na honorar. Kajti srečen sem bil vsakokrat, kadar sem videl, da je moj zapis objavljen.

Na sodelovanje z Gorenjskim glasom me vežejo tudi lepi spomini s potovanj z naročniki in bralci Gorenjskega glasa. Prepotovali smo vso Slovenijo, bili na Koroskem pa tudi v hrvaški Istri. Tako se mi je takrat zazdel naš list kot dobra mati, ki razka-

zuje svojim otrokom lepote domovine. Na vsaki poti sem začutil, kako se naročniki počutiljo kot ena sama slozna družina v okrilju našega lista, spoznavali smo se in spoprijateljevali. Seznanil sem se na teh poteh tudi s stoterimi in stoterimi zvestimi bralci zapisov Po Prešernovih stopinjah, kar mi je vedno znova in znova vlivalo poguma in dajalo veselje za nadaljnje pisanje. In tako je še danes: še vedno čutim, da sem — čeprav manj delaven — član sedaj je že tako številne družine, ki se ji pravi Gorenjski glas.

Črtomir Zorec

VSEM KRAJEVNIM OF ODBOROM OKRAJA KRANJ

Z novim letom 1949 bo glasilo Okrajnega odbora OF začelo izhajati tedensko. Glede na to imajo vsi odbori OF sledeče dolžnosti:

1. Da se vsi odbori OF naročijo na „Gorenjski glas“.
2. Da pridobijo čimveč novih naročnikov.
3. Da pošljejo naslove naročnikov na upravo „Gorenjskega glasa“ v Kranju.
4. Istočasno naj zbirajo tudi letno naročnino, ki znaša 96 din in jo naj dostavijo po poštini položnici na naslov: „Gorenjski glas“ — Kranj, OLO — poverjeništvu za prosveto št. 611-90200-7.
5. Da oganizirajo dopisovanje v list o vseh aktualnih problemih in dogodkih v domačem kraju.
6. Odborom ali posameznim članom OF, ki bodo pridobili in vplačali naročnino za več kot 50 naročnikov izplača uprava lista 20% od vplačanega zneska.

Iz sekretarijata
OF okraja Kranj.

40 LET ALPETOUR

VOLITE V ORGANE FRONTE IN VOLITE DELEGATOV ZA NEKOLIKO LET. JEDNOSTAVNO NAJ BODO ODRAZ KASNOJE MOČI FRONTE IN NESE PRIPRAVLJENOSTI ZA IZVAJANJE NOVIH NALOŽB.

Z VOLLIVAMI V FRONTE ORGANE ZAČELI BOMO POŠOVNO DOKAZATI DA NAS NE BO SOBNA SILA ODVRNJA S POTO V SOCIALIZEM.

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRANJ
Leto II. - Štev. 9 Kranj, 3. marca 1949 Cena dan 2-

Ciril Rozman:

Trije prispevki na teden

Gorenjski glas, časopis z današnjim imenom, je bil od ustanovitve do 1. januarja 1953. leta, nakar je dobil novo ime Glas Gorenjske. Dobro se še spominjam takratnega urednika in direktorja Slavka Beznika, kateremu sem mu osem let po rojstvu časopisa s pogodbo objubil, da pripravim tedensko po tri prispevke. Takrat je bilo poklicnih novinarjev še malo, zato smo dopisniki pridno polnili časopisne stolpce. Zgodilo se je celo, da so se naši članki bahali tudi na naslovni strani, če je bilo sporočilo pomembno in odmevno. Od davnega leta 1956, ko sem začel z dopisovanjem, so se spreminjali uredniki, novinarji, spreminjala se je vsebina in »obleka« časopisa. Mislim, da je večina zvestih bralcev spremembe sprejela, čeprav so nekateri godrnjali in tožili po »starih časih«. Ko včasih prelistam po starih člankih, se kateremu nasmejem, kajti svet se je v tridesetih in več letih pač spremenil, da ga danes že težko dojamemo. Pravi, kar ni zapisano v časopisju, se ni zgodilo. To me je vodilo, da vztrajam z dopisovanjem, da ujamem dogodke in jih sporočam bralcem našega glasila.

Verko Gasar urednik Gorenjskega glasa od 1. januarja do 19. aprila 1952

Delo ljudske knjižnice Martinj vrh

V ljudski knjižnici imajo 209 knjig. Po osvoboditvi smo jih kupili in za nagrado prejeli 100 knjig. Knjige se pridno izposojajo. V letu 1948 smo prebrali 128 knjig.

Koloradski hrošč uničuje krompirišča

Kranjski okraj je koloradski hrošč že močno okužil, saj se je lani pojavil v 44 krajevnih ljudskih odborih. Pri pregledih so našli 1.200 hroščev in še večje količine ličink in jajčec. Letos je še huje. Na področju občine Gorenja vas v Poljanski dolini je okuženih 43 parcel krompirja. Skupno so dolej uničili 433 hroščev in 50 ličink ter 400 skupin jajčec. Če je število ličink točno, so bili pregledi dobri.

junij, 1952

GORENJSKI GLAS

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA GORENJSKO

OBREKOVLANA GNILOBA

Budimpeštanski radio je povedal, da smo me žene iz Industrije pletenin, rokavic in konfekcije v Kranju bile primorane iti na volišče na zadnjih volitvah v krajevne ljudske odbore, da nam je bilo zagroženo, če ne gremo, ne prejmemo kart za prehrano.

Ne bomo razglabljale te obrekovale gnilobe, ampak odgovarjamo samo toliko, da smo ta dan šle 100 % na volišče. Potem pa smo se 100 % udeležile tekmovanja...

Postrežemo pa lahko še s tem, da ravno me razumemo čas graditve socialistične države in da bomo izvrševale vse direktive, ki jih pred nas postavlja naše vodstvo s tovaršem Titom na čelu. Posebno bomo pomagale pri delu za socializacijo vasi. To naj bo naš odgovor tistim, ki jim je laž postala že obrt.

Gorenjski glas, 1950

Jeseniške žene ob 8. marcu

Ne mislite, da jeseniške žene praznujejo svoj praznik samo zaradi proslavljanja, praznujejo ga z uspehi, ki so jih pri svojem delu dosegle. Žene, ki jih je preoblikovala naša osvobodilna borba in graditev socializma, se zavdajo svoje enakovrednosti in delujejo na vseh toriščih javnega in ustvarjalnega življenja. Žena-delavka, katere delo je bilo pred vojno plačano polovico manj od dela moškega, je v novi družbeni ureditvi povsem enakopravna.

december, 1952

Provokacija, ki ni uspela

V slepem sovraštvu do družbene ureditve, reakcija ne pozna meja. Pripravljena je pljuniti tudi v lastno skledo, če misli, da bo s tem škodovala ugledu naše ljudske oblasti. Tako se je peščica združenih klerikalcev in informbirojevcev spravila prejšnji teden nad kapelico pri Ocepkovi gostilni na Hrušici in jo pognala v zrak. Načrtni sovražniki socializma so več kot naivni. S porušitvijo kapelice so hoteli oblatiti naše aktiviste in prevaliti krivdonanje. Pa jim je spet enkrat spodletelo. Naši ljudje predobro vedo, da se aktivisti s takim pobalinstvom nikdar niso ukvarjali in se tudi ne bodo. Nočni izzivači in povzročitelji škode, ki je nastala v razbitih šipah sosednjih hiš, bodo prejeli zasluženo kazen.

Gorenjski glas, 1952

Nekaj pojasnil in pripomb k proračunu Kranja za leto 1952

Po predračunu bo mesto letos razpolagalo s 104.759.000 din, ki jih bo dobilo delno od akumulacije državnih podjetij (občini ostane 1,74 odstotka), deloma od davkov, (z dohodnino razpolaga izključno občina, le od kmečkih davkov obdrži samo 71 procentov, drugo gre v višje proračune.) V decembru sestavljeni predračuni so bili precej višji, kakor so odobreni zneski. Tu je vzrok, da ima Kranj odobrenih le 21 milijonov za investicije, čeprav bo samo graditev stražiškega vodovoda stala 15 milijonov dinarjev. Lahko torej računamo, da se bo kdo, ki finančnih razmer obične ne pozna spet obregnil in očital, da Kranj slabo skrbi za ustanove, ki naj bi dokazovale pieteto in ljubezen do nekdanjega meščana, velikega Prešerna. Sredstev ni, zato na primer vsa gradnja v Prešernovem muzeju od jeseni stoji. In vendar je pot, da tudi ta problem rešimo. Ne Kranjčani sami, temveč vsi državljani, kajti Prešeren ni samo naš, niti ni samo slovenski, ampak je nas vseh Jugoslovanov.

februar, 1952

ORGANIZACIJA ZB V ŠKOFJI LOKI

pripravlja veliko tombolo, katere dobiček bo namenjen za gradnjo doma ZB. Vsi kolektivi kakor tudi člani so se zelo potrudili in so že do sedaj zbrali veliko lepih in praktičnih dobitkov.

maj, 1952

Na Gorenjski glas sem naročen odkar je začel izhajati. Najprej pogledam osmrtnice, nesreče in male oglase in še kaj zanimivega. Najbolj ga pogrešam, ko ga ne dobimo v redu. le tako naprej in bomo ostali še naprej vaši bralci.

Kozelj Jakob Cesta na Klanec, Kranj

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA KRANJ

Leto III. Št. 10 Kranj, 9. marca 1950 Cena dan 2-

Dušan Bavdek urednik Gorenjskega glasa od 13. septembra do 20. decembra 1952

Valentin Pivk

Gorenjski glas in Plamenica

Vaše vabilo sodelavcem me je v začetku malo presenetilo, misleč, da nisem pravi naslovnik. Brskanje po spominu pa je odkrilo, da se z Glasom kar tikava že dobrih petintrideset let. Bilo je v letih 1952/53, ko smo na kranjski gimnaziji izdajali »prvo« Plamenico in ko je prišla v uredništvo Gorenjskega glasa trojica mladih diplomiranih novinarjev: Jelka, Slavko in Stefan. S to mlado ekipo glasovcev smo se celo dogovarjali, da nam bi Gorenjski glas tiskal Plamenico kot prilogo časopisa, gimnazijski plameničarji pa naj bi pri glasu sodelovali z določenimi prispevki. Ideje nismo v celoti uresničili: nekaj pisnih prispevkov smo pripravili, priloga pa ni nikoli izšla; verjetno zato ne, ker smo se pobudniki ideje na eni kot na drugi strani kmalu razšli, ven iz Kranja.

Drugo, še tesnejše in daljše sodelovanje z Gorenjskim glasom se mi je ponudilo v začetku šestdesetih let, ko mi je takratni urednik Makuc ponudil, naj bi bil neprofesionalni dopisnik Glasa za Skofjo Loko in okolico. Nima pregleda, kaj vse sem v tistih letih napisal, vem pa, da je bilo prispevkov kar lepo število.

Kot naročnik doživljam poznanstvo z Gorenjskim glasom trejč. Ob njegovi štiridesetletnici izhajanja lahko ugotovim, da zlasti v zadnjem času raste njegova kvaliteta, da poskuša postati kritično oko razmer na Gorenjskem in da je prav zato za Gorenjsko res potrebno informacijsko sredstvo. Zato ob 40-letnici izhajanja čestitam vsem, ki oblikujete Glas in dvigate njegovo kvaliteto in vam želim še lepih uspehov v naslednjih štiridesetih letih.

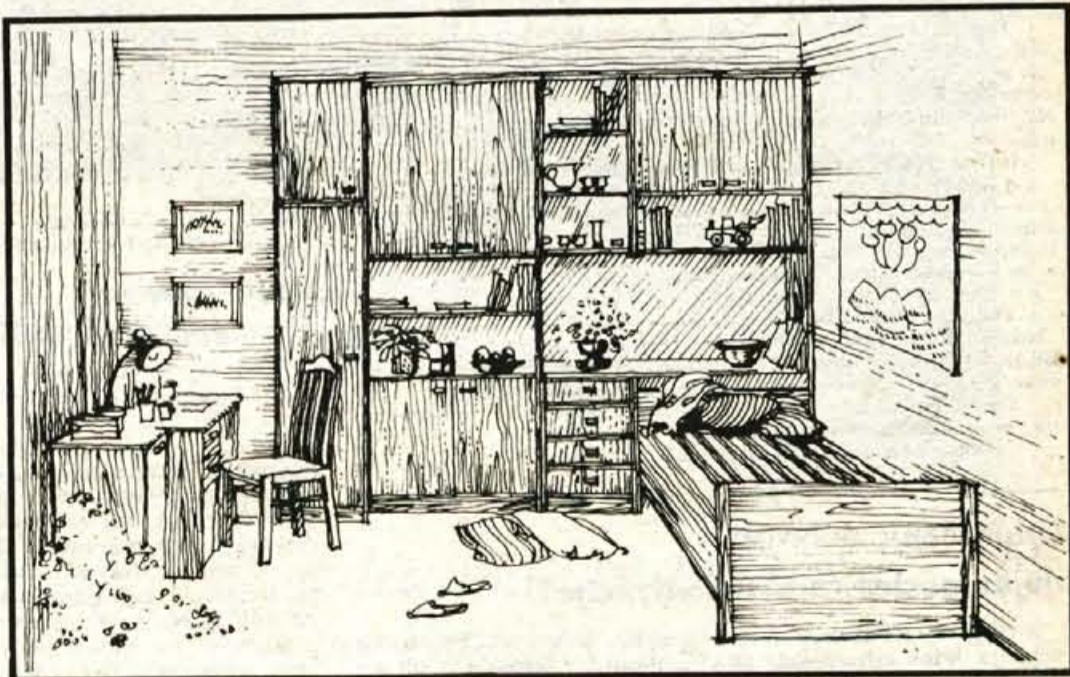
LETU VI KRANJ DNE 7. FEBRUARJA 1950

alples

industrija pohištva

železniki tel.(064)67-121

sistem

DOM ORLEB

in ostale naše proizvode - sistem TRIGLAV, garnituro DAN-NOČ,

klubske in jedilne mize, servirne mizice, cvetlična korita in karnise

lahko kupite v vseh trgovinah s pohištvom in v našem salonu v Železnikih.

GLAS GORENJSKE

GLAS GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO
LETO XIII, ŠT. 3 — CENA 10 DIN

SREDA, 6. JANUARJA 1960

Miro Zakrajšek
urednik Glasa Gorenjske od 12. oktobra 1956 do 28. julija 1958

Ob odhodu

Dosedanji predsednik OLS Kranj, tovariš Vinko Hafner odhaja na odgovorno delo v Beograd. Ob odhodu je dejal: »Odhod mi je zelo težaven, ker zapuščam okolje in ljudi, s katerimi sem delal dobrih osem let. Kot vaš odbornik in poslanec, zato želim ohraniti čimveč stikov z vami in življenjem in napredkom Gorenjske. Tu sem se vedno dobro počutil. V takem krogu ljudi verjetno ne bom imel več priložnosti sodelovati.

Glasi, februar, 1961

Sonja Šolar:

Jaz sem tisti iz KŽK

»Glas« je bil zame prvo srečanje z novinarstvom, zato sem, preden sem se zanj odločila, približno tri mesece prostovoljno hodila v uredništvo in »preverjala« svoje znanje. Prirejala sem pisma zunanjih sodelavcev in spoznala novinarsko delo. Odločila sem se.

Nekaj časa so me še gledali kot »pripravnico«, potem so mi naročili temo iz kmetijstva. Na KŽK Kranj sem dobila vse potrebne podatke, napisala približno stran in pol dolg članek o tem, koliko pšenice, rži, krompirja in podobnega smo pridelali na Gorenjskem, in ga s precejšnjo negotovostjo oddala odgovornemu uredniku, zdaj že pokojnemu Andreju Trilerju.

Bolj ko se je bližal izid časopisa, manj sem bila prepričana o svojem pisanju. Kolegom v uredništvu sem potožila, da me skrbi, ker se na kmetijstvo pač slabo spoznam, in morda sem v članku kaj zamešala. Tolažili so me in mi govorili, da bo zagotovo vse v redu. No, in na dan izida mojega prvega samostojnega prispevka je pozvonilo:

—Tukaj KŽK Kranj. Ste vi napisali članek ...?

—Ja, Prosim?

—Vse lepo in prav, vsakdo mora enkrat začeti, toda takšnih nemarnosti, kot ste jih zagrešili v tem članku vi, zlepa nismo doživeli. Povejte vašemu odgovornemu uredniku, naj drugič pošlje novinarja, ki se vsaj malo spozna na kmetijstvo.

—Oprostite, oglasila se bom pri vas in zadevo popravila. Pobita, osramočena in preplašena sem stopila k odgovornemu uredniku in mu iskreno povedala, kaj vse so mi natrosili po telefonu. Bil je razumevajoč; tolažil me je, da se to včasih zgodi celo novinar-skim »mačkam«. Vseeno pa naj drugič le malo bolj pazim.

Čez približno dobro uro — medtem sem ... obupavala nad svojim novinarstvom — je vstopil odgovorni urednik ...

—Dober dan! Jaz sem tisti iz KŽK, ki ...

Odpuščanje delavcev —

nujna posledica avtomatizacije?

V Almiri v Radovljici so februarja letos odpovedali 30 delavcem, predvidevajo pa, da bodo odpustili še nadaljnjih 26. Odpovedi utemeljujejo s tem, da je zaradi rekonstrukcije treba zmanjšati

število delavcev. Ta ukrep razlagajo s tem, da je ob avtomatizaciji in mehanizaciji nujno zmanjševanje števila delavcev.

Glasi, marec, 1961

Jože Ambrožič:

Petindvajset let z Glasom

Sprašujete me o zadovoljstvu vsebine Gorenjskega glasa in o mojem delu doslej zanj?

Takoj po vojni, ko je ta časopis začel izhajati, se je nanj naročil moj, že pokojni, oče, po njegovi smrti pa sem naročnik postal jaz, kar sem še danes. Vsebinsko mi v glavnem še kar ugaja, morda bi ne bilo napak, seveda, ako razpolagate s prostorom, da bi sedaj, vsaj preko zime, začeli objavljati podlistek z mogoče bolj življenjsko tematiko s podeželja, saj imajo ljudje več časa pozimi za branje. Verjetno se preveč ne motim, da naročnike preveč motijo razne reklame, kar pa se takoj najde tudi odgovor, zakaj toliko reklam?! Če ne bi bilo teh reklam, bi verjetno naročnina za Gorenjski glas takoj poskočila, seveda navzgor, kajti kakršnekolik pocenitve pri nas že dolgo vrsto let ne poznamo več!

Naj Vam povem še to, da sem Vaš dopisnik že več kot petindvajset (25) let in sem verjetno takoj za tovarišem Rozmanom, ki je tudi iz Poljšice, po stažu dopisovanja, mislim. Svoj čas ste imeli v časniku tudi rubriko »Naši kraji in ljudje«, kamor sem dosti dopisoval; to je bilo še v času, ko je to rubriko urejeval pokojni novinar Trilar, bila pa je dobra in zanimiva.

Lep pozdrav in morda nasvidenje!?

V SELCIH BODO DOBILI NOVO ŠOLO

Selca nad Škofjo Loko, 23. februarja, 1961 — Danes je komisija pregledala teren in določila lokacijo za novo šolo, ki jo bodo začeli graditi že v letošnjem letu. (Šolo so odprli 25 let kasneje — op.p.)

Gorenjski glas 1961

Standard ni samo delo

Standard delavcev ni samo delo in zaslužek ter udobnost v podjetju ob njegovi osemurni zaposlitvi. Njegove potrebe niso zadoščene niti z golim stanovanjem, če mu okolica ne nudi najnujnejši! zdravstvenih, kulturnih in drugih potreb. Tako je na posvetu direktorjev tolmačil predsednik občine Kranj Franc Puhar.

Julij, 1959

Vojko Novak
urednik Glasa Gorenjske od 17. aprila 1959 do 1. februarja 1960

Nove trgovine zahtevajo poštenost

Pred dvema letoma se je tudi v našem trgovskem podjetju začel aktivneje uveljavljati nov — moderen način postrežbe. To so samopostrežne trgovine. Samoizbira pa zahteva od kupcev eno mero človeške lastnosti več — to je poštenost. Ravno način proste izbire daje ljudem, ki ne spoštujejo tuje lastnine, priložnost, da izkoristijo sistem samopostrežbe za tatvino. Zato bo potrebno s posebnimi uredbami, določiti primerne kazni!

Gorenjski glas 1961

Želim televizijski sprejemnik

V sredo, 1. marca so se pred Cankarjevimi domom že kmalu opoldne začeli zbirati naši naročniki, kjer je bilo tradicionalno žrebanje. Ob 15.30 je bila v dvorani taka tišina, da bi lahko slišal ne-me želje. Komisija je začela z delom. Majhna pionirka je stokrat potegnila listič z imenom našega naročnika iz bobna. Ko je napovedovalec povedal, da si bo lahko izbral prvo nagrado — televizijski sprejemnik ali moped — Jože Zlebir iz Dvorij 15, pri Cerkljah je bilo v dvorani slišati samo — aaah...

Srečni dobitnik se je naslednji dan oglasil v našem uredništvu in povedal: »Želim televizijski sprejemnik...«

Gorenjski glas 1961

Gregor Kocijan
urednik Glasa od 25. septembra 1960 do 28. decembra 1963

Slavko Beznik:

Slišati se mora tudi GLAS Gorenjske

Na leta mojega dela v GLASU sem še vedno — ali pa celo čedalje bolj — čustveno vezan. Zato teh nekaj vrstic ob jubileju ne vzemite kot prispevek k zgodovini gorenjskega časopisa. Prej bi dejal, da so to razmišljanja prizadetega o nekaterih pomembnih mejnikih v razvoju gorenjskega tiska.

Gorenjski časopis, naj se je imenoval GORENJSKI GLAS, KOVINAR, GLAS GORENJSKE, ali kakorkoli že, je vseh štirideset let izhajanja pomemben informacijski dejavnik v regiji. Njegov vzpon začenja ob združitvi GORENJSKEGA GLASA in KOVINARJA, še zlasti pa po ustanovitvi Gorenjskega tiska konec leta 1955.

Pobudo za združitev tedanje Gorenjske tiskarne in Gorenjskega glasa so sprožili delavci tiskarne. Njihova delegacija nas je obiskala v redakciji, ki je bila tedaj še na Savskem bregu, v Ogrizkovi hiši, in predlagala združitev gorenjskih tiskarjev in novinarjev v eno hišo. Tako je nastal GORENJSKI TISK. Ob Slovenskem poročevalcu in Ljudski pravici je bilo to prvo združeno časopisno-tiskarsko podjetje v Sloveniji, ki so mu pozneje sledili še Primorski tisk, Pomurski tisk in Celjski tisk.

Tedanja obračunski sistem je bil časopisnim podjetjem naklonjen. Oproščeni smo bili davka na dohodek in ta denar smo v celoti namenili razvoju časopisne dejavnosti, predvsem njene materialne osnove.

Zategadelj lahko štejemo leto 1956 kot prelomno leto v razvoju ne le časopisne, marveč tudi grafične dejavnosti na Gorenjskem. Ne glede na poznejše spremembe v organiziranosti časopisne in tiskarske dejavnosti je ob jubileju »Glasa« potrebno posebej podčrtati pomembno vlogo, ki jo

NAROČITE SE NA GLAS

10.000 din nagrade in 20 glasov pri žrebanju dobi, kdor do žrebanja pridobi 100 novih naročnikov Glasa.

ZA KAJ VARČUJEM?

Varčujem za Glas. Trikrat na teden mi bo prinašal zanimivo branje, zavarovan bom pri DOZ — u in še veliko nagradno žrebanje z lepimi nagradami me čaka.

Slavko Beznik
urednik Glasa Gorenjske od 1. januarja 1953 do 8. oktobra 1956, od 1. avgusta do 29. septembra 1958, od 17. novembra 1958 do 13. aprila 1959 in od 25. septembra 1965 do 1. julija 1967

je gorenjski novinarski kolektiv igral tudi v razvoju Gorenjskega tiska, ki je v pičem desetletju prerasel iz skromne tiskarnice z okoli 30 zaposlenimi, v eno najpomembnejših grafičnih hiš pri nas.

V tistih letih nemirnega snovanja tudi v časopisni dejavnosti nismo mirovali. Še sedaj mi je živo v spominu, s kakšnim navdušenjem in zadoščanjem smo proslavili našo prvo večjo uredniško akcijo, ko smo na starem tiskarskem stroju Planeta, z ročnim vlaganjem in ob podobno zastareli tehniki v ročni in strojni stavnici, uspeli v pičli dveh urah po otvoritvi Prešernovega spomenika v Kranju, ponuditi udeležencem te slovesnosti, ki so po stari navadi ta dogodek še

malo zalili v gostili Pri Maru najnovejšo številko Glasa z obširnimi poročili s te otvoritve.

To so leta, ko je Glas iz tedenskega prerasel v poltednik in po nekega začel izhajati celo trikrat tedensko. Naš cilj je bil: dnevnik. Od tega cilja nas ni odvrgla niti skromna zasedba redakcije, niti še skromnejša tehnika. Perdanov France je edini od sedanjih redakcij, ki lahko pove, koliko nedelj smo bili takrat prosti. Verjeli smo, da bo po logiki razvoja Gorenjska slej ko prej imela dnevnik. Morda in še za naša hotenja za tisti čas in še za mnogo let naprej — nerealna. Toda, brez cilja ni motiva, brez zagnanosti pa nobenega razvoja.

Čeprav so trenutne materialne težave ta cilj še bolj odmaknile, vendarle upam, da vrtnitev na tednik pomeni samo začasn timer.

Praviloma časopis s tradicijo glave in naslova ne spreminjamo. Mi smo v petdesetih letih s povim in drugim delali kot svinjamehom. Dejal bi, da časopisna dejavnost na Gorenjskem tedaj še ni imela prevelike tradicije. S temi spremembami smo, pravi, znam, nekoliko pretiravali. Kljub temu pa bi si upal trditi, da sprememba naslova iz Gorenjskega glasa v Glas Gorenjske in pozneje Glas, ni bila nič ključna. Časopisno dejavnost na Gorenjskem smo s temi spremembami hoteli postaviti v širši okvir slovenskega novinarstva, ne da bi želeli zmanjšati ali celo zanikati gorenjski značaj časopisa. Slovenija je majhna in Slovencev nas je vsega skupaj na to smo bili vedno pristaši in nikdar nismo spregledali, da se celostna podoba Slovenije lahko približuje in utrdi le z razvojem in s pobudo vseh njenih regij. Pravi, da se ob tem mora slišati tudi GLAS Gorenjske.

Upam, da nisem preveč zmoran prazničnega vzdušja. Kolegom v Glasu iskreno čestitam ob jubileju in zadovoljen ter ponosen sem, da je v teh prehojenih letih snovanja vgrajen tudi moj skromni delež.

NE VEMO ZAKAJ

morajo gostinska podjetja kupovati poleg belega prav toliko rdečega vina dasi potrošniki ne povprašujejo po njem?

etiketa žiri

proizvodnja etiket in tiskarske storitve p.o.

telefon (041) 69260, 69270, 69285

telegram Etiketa žiri
telex 34610 YU ETIKET

ETIPRES TERMOLEPNE ETIKETE,
ETIKETE NA TRAKU, TEKSTILU IN PAPIRJU,
KARTONSKE ETIKETE V ROLAH,
SAMOLEPILNE ETIKETE IN EMBLEMI

KRANJ, sredo, 6. 9. 1967

Cena 40 par ali 40 starih dinarjev. Lisi izhaja od oktobra 1947 kot tednik. Od 1. januarja 1958 kot poltednik. Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko. Od 1. januarja 1964 kot poltednik, in sicer ob arcaob in sobotah.

GLAS

LETO XX. — Številka 66

Ustavovitelji: občinska konferenca SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka in Trzin. — Izdaja CP Gorenjski tisk Kranj. — Za redakcijo odgovorna: Albin UČAKAR in Andrej TRILER

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Zdravko Tomažej Šestdeseta leta

V šestdesetih letih naši smučarji še niso bili tako uspešni kot danes, ko uživajo svetovni sloves. Vendar pa je bilo zanimanje za »bele« športe na Gorenjskem že takrat veliko. Na mednarodnih tekmovanjih je že sodelovalo nekaj gorenjskih športnikov. Naše uredništvo je sklenilo, da na zimске olimpijske igre v Innsbruck pošlje športnega urednika, ki naj bi za Glas redno poročal o uspehih naših fantov in deklet. Menda smo takrat prvič imeli svojega stalnega poročevalca na tako veliki športni prireditvi. S kolegom — poročevalcem smo se dogovorili, da nam bo poročal po telefonu ob določeni večerni uri, mi pa smo mu rezervirali prostor na športni strani.

Zdravko Tomažej urednik Glasa od 4. januarja do 16. aprila 1964

Naš športni urednik se je čez nekaj dni vrnil v uredništvo in povedal, da kljub velikim naporom ni mogel dobiti telefonske zveze. Izdala je tehnika. Zbadanj in dovtipov pa med nami še dolgo ni zmanjkalo. Tako je bilo takrat! In kako je danes?

S časopisom sem zelo zadovoljen. Vsak torek in petek zvečer med osmo in deveto uro zvečer vsega pogledam. Najprej so seveda oglasi in to živi! Skozi vas časopis sem že dosti en teden starih telet kupil in jih dal pod kravo. Zanima me vse.

Peter Colnar: SREČANJE Z (BIVŠIMI) GLASOVCI

● H Gorenjskemu glasu je prišel na prakso mladi nadobudni novinar. Takratni glavni urednik Slavko Beznik mu je dal neko vabilo in naročil, naj napiše vest v desetih vrsticah. Fant je zbijal in zbijal po pisalnem stroju tja do poldneva. Pravzaprav smo ga opazili šele takrat, ko smo ga še komaj videli iz kupa odvrženega papirja. »Ne morem in ne morem napisati točno deset vrstic, vedno je kakšna beseda ali preveč ali premalo,« se je začel pridrušati že takrat natančni sedanje osto pero dela Igor Gruzelj.

● Nekdo bi mi pa skoraj ugotovil. Na Bled sem peljal dva praktikanta. Povabil sem ju, da zaplavamo do otoka. Fant mi je resno svetoval, naj vzamem s seboj blazino, da ne bova imela tebe z dekletom. Ker je praksa navadno drugačna od teorije, ni bilo s sedanjo voditeljico Pionirske knjižnice v Kranju Viko Konc pri plavanju nobenih problemov, sedaj znana novinarja Janeza Čadeža pa sva naložila na blazino ter ga peljala do otoka in nazaj. Seveda prav zares ni bil kriv, če njegova domača Gorenja vas nima morja.

● Nečesa pa ne pozabim nikoli povedati. Glavni urednik Slavko Beznik je pod nujno potreboval fotografije za prvo stran. Franc Perdan nas je vedno znal reševati iz zagan. Stopil je v svojo temnico in prinesel sliko narcisnih poljan s Planine pod Golico. Glas ni samo objavil slike, ampak je Slavko Beznik v nedeljo popeljal svojo družino tudi na prijeten izlet med narcise. V ponedeljek je močno pisano gledal. Narcis namreč sploh še ni bilo, Franc Perdan se je v dobri volji pač »znašel« in ponudil leto dni staro sliko.

● Nekateri pravijo, da je vladal večasih bolj odnos politikov do novinarjev. Ne vem, če to povsem drži. Ni mi znano, da bi kak predsednik predlagal odgovorni urednici, naj odstopi, pač pa vem, da je prišel nekoč v uredništvo takratni predsednik OS Radovljica Stanko Kajdiž in dejal: »Pišite karkoli, lahko tudi, da sem baraba, samo da bo čim več iz radovljiške občine.«

● Seveda smo ljudje različni in niso (bili) vsi kot Stanko Kajdiž. V uredništvo je prišel kranjski partijski sekretar in zagotavljal, da smo novinarji Gorenjskega glasa tako slabi, da lahko dobi on čez noč boljše. In »božja volja« se je zgodila. Med tremi, ki smo takrat odšli in začeli druževati svoje »delo in sredstva« (žal je sredstev malo — izraz sem vzel iz ust Viktorija Žaklja) pri Dnevniku sem bil tudi podpisani

Ljuba Kristan:

Bili smo vesela, delovna družina

Zahvaljujem se vam, da ste mi dali možnost, da se tudi jaz pridružim čestitkam ob 40(—)letnem jubileju našega Gorenjskega glasa. Ob tej priložnosti bi rada predvsem pozdravila moje sodelavke in sodelavce, ki smo tedaj pred več kot tridesetimi leti skrbeli, da je Glas izhajal in prihajal med bralce.

Pri Glasu sem se zaposlila maja 1955. Takratni glavni urednik Slavko Beznik mi je zaupal in me povabil k sodelovanju. Strah in tremo pred zahtevnim novinarskim delom so mi pomagali premagovati s prijateljskim sprejemom in pomočjo razen njega še ostali prijatelji — novinarji Jožica Teppey, Izток Avsec, Dolfe Čebulj, Bogdan Fajon, Saša Skufca, pa Perdanov Francej. Kasneje so se nam pridružili še drugi — Mirko Zakrajšek, Miloš Mikeln in drugi. Žal je smrt preprečila, da se z nekaterimi ne bomo mogli več srečati.

Ni nas bilo veliko. Bili pa smo velika, delovna in tudi vesela družina, kjer pa ni šlo brez naše prisrčne tajnice Francke Jenko, skrbnih — Ivenke, Hermine, Jožeta in nepogrešljivih grafičarjev — Toneta, Maticke, Božota in še in še drugih. Zadovoljna sem, da sem živela v takem kolektivu. Če nas ne bi družilo tako prijateljstvo, v tako

skromnih razmerah ne bi mogli ustvarjati takega časopisa. Kljub vsemu pa smo tedaj začeli izdajati Glas celo trikrat tedensko in ponosna sem, da sem bila pri pravih ponedeljkovih izdajah celo dežurna urednica.

Ob jubileju našega gorenjskega časnika želim vam, urednikom, novinarjem in ostalim sodelavcem, da zavzeto in pogumno nadaljujete zastavljeno delo, da nas obveščate in informirate za naš boljši danes in jutri.

Andrej Triler urednik Glasa od 8. julija do 27. septembra 1967

Skoraj ne morem verjeti, da je preteklo 40 let, kar smo naročili Gorenjski glas. Ob prebiranju vaših zapisov hitro mine ura. Dobro vem, da sem bila najprej naročena na časopis, ki se je drugače imenoval, vendar se ne spomnim kako. Mogoče sem kaj zamešala, vendar naj mi bo oprosteno, saj sem stara 73 let. Mislim, da tole pismo velja, čeprav ga je napisal vnuk.

Angela Kuhar Srednja vas, Senčur

Kdo bo nosil odgovornost

Zelo je odbornike iznenadilo stališče žirovske občine, ki je odklonila predlog združitve s Škofjo Loko in se izrekla za priključitev k občini Logatec. O tem je na začetku seje poročal sam predsednik OLO, tovariš Vinko Hafner. V razpravi se sodelovalo 7 odbornikov in na koncu je bilo slišati, da v Žirovcih nikakor ni pričakovati spremembe stališča volilcev, ker so Žirovci znani po svoji trmi. Vsi pa so bili mišljenja, da se bo sedanje stališče maščevalo in v daljši perspektivi prizadelo prebivalstvo tega kraja.

Glas, februar, 1961

marec 1959

MALICE ZASTONJ

Naš delovski svet je sklenil, da mora v IBI dobiti vsak zastoj mleko ali čaj in kos kruha. Denar za to imamo. Samo kuharice, ženske še nimamo, ki bi to pripravljala, še nimamo.

GLAS GORENJSKE

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO
LETO XIII. ST. 3 — CENA 10 DIN
SREDA, 6. JANUARJA 1960

Karel Makuc POT DO BRALCEV

Ne! Ne samo politični komentarji in resni članki, tudi poljudne oblike moramo iskati za naše pisanje. Tudi v duhovnih, humornih, vabljenih oblikah se lahko in se mora najti napredna, vzgojna oblika pisanja na »liniji« kot je dolžnost glasila SZDL. Tako smo ugotovljali na uredniškem odboru in osebno sem se ogrel za take prijeme. Kaj kmalu se je tako pojavil in se uveljavil uokvirjen, kratek napis na prvi strani lista pod naslovom — Obrazi in pojavi.

Kdo je povedal
Kot osnovo je bilo potrebno zbrati nek pojav med nami, ljudmi, v naših odnosih, v odnosu do družbe, samoupravljanja itd. V bistvu je bila to oblika žigosanja egoizma, brezdeležja, izkoriščanja in komolčarstva, brezčutnosti, grobosti in vrste nelepkih, nemoralnih človeških pojavov. In to vse pisano v obliki anonimnega komentarja zviška »pametnjakoviča«, namreč kot kratek opis dogodka z izmišljenim imenom, čimbolj prepričljivo, preprosto, »doživeto«, neposredno.

Organizacijske spremembe

Na seji občinskega komiteja LMS v Kranju so govorili o organizacijskih spremembah, ki bodo racionalizirale delo. Med drugim so ugotovili, da je sedem komisij, ki so doslej delale pri komiteju, preveč. Odločili so se samo za šest komisij in sicer za organizacijsko — kadrovske, za mladinske delovne akcije, za izobraževanje, za idejno vzgojno delo, za društveno in kulturno življenje in komisijo za delavsko in družbeno upravljanje.

Nemalokrat je bilo pritožb še in še. Ko je bil opisan primer simulanta, lenuha, nekega grobijana do otrok, nepoštenjaka in drugih, se je javilo in pritožilo kar več imenovanih Janezov, Francetov in drugih, trdeč, da so se v napisu prepoznali in da... da... V bistvu večina ni oporekala, zanimala, ampak le zahtevala odgovor, kdo je povedal. Prav zanimivo je bilo ob tem.

Prijateljstvo in pretep
Z istim ciljem — odkrivati in žigosati nepoštenje med ljudmi, je nastala tudi oblika skrite kamere ali najdenih predmetov. Na cesti, avtobusu, na pultu v trgovini in drugod, smo nastavili »izgubljene« in »najdene« predmete. Seveda je bilo potrebno najprej najti izgubitelja, se z njim dogovoriti itd. Ni šlo za velike vrednosti (nismo imeli veliko denarja) ampak bolj za simbolične stvari. Večasih celo za stvari, ki najditelju niso nič pomenile

Karel Makuc urednik Glasa od 18. aprila 1964 do 22. septembra 1965

(stara očala, zdravniški recept, dokumenti itd.) za izgubitelja pa so velikega pomena.

Vedno smo poštenega »najditelja« pohvalili in dajali za zgled. Enkrat pa! S Perdanom (on je bil ne le s kamero zraven, kjer se je dalo, ampak tudi z idejo!) sva na kranjski železniški postaji »pozabila« škatlo s »čevlji« (poleno) Planika. Namesto na najdene predmete je najditelj (nek sezonski delavec) zavil na WC. Pa je zamudil vlak. Celo popoldne je potem popival, preklinjal in robantil tam okrog in se naslednje jutro skregal in stebel z nami, ki da mu je to nastalo, se sreča, da ni zvedel kdo.

Kmetijska zadruga
Goriška Brda
Zadružna cesta 9
65212 Dobrovo

Nazdravimo 40-letnici
Časopisnega podjetja
GLAS Kranj z našimi vrhunskimi vini

Zlata rebula
Tokaj
Beli Pinot
Cabernet
Merlot
Briški rose

LETO XX. — številka 66

Ustanovitelj: občinske konferenca
SZDL Jesenice Kranj, Radovljica, Šk.
Loka in Trzin. — Izdaja CP Gorenjski
tisk Kranj. — Za redakcijo odgovorna
Albino UČAKAR in Andrej TRILAR

GLAS

KRANJ, sredi, 6. 9. 1976

Cena 40 par ali 40 starih dinarjev
List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1953 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob arcdob in sobotah

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Igor Janhar
glavni urednik Glasa od 1. januarja
1969 do 31. oktobra 1970

METKA SOSIČ:

Vi ste pa od Glasa, ali ne

Danes sploh ni vse drugače kot pred četrto stoletje. Gum za fičkote, denimo, je tudi tedaj primanjkovalo. Moja vprašanja o tem pa je direktor Save, takrat še stare tovarne v mestu, sprejel takole: »Zakaj pa ti kar naravnost ne poveš, da rabiš nove gume?«

Jaz (zmeden): »Saj jih ne potrebujem.«

Direktor (po ovinku): »Imaš fičkota?«

Jaz (z občutkom krivde): »Imam, ampak je še nov in so gume dobre.«

Direktor: »Nič ti ne verjamem. Novinarji niste kaj prida, samo senzacije iščete okoli in zdrahe delate.«

Jaz (se opogumim): »Tudi nekateri direktorji so slabi, a jaz ne trdim, da ste vi prav taki.«

Direktor: »Kar daj. Nič boljši nisem od drugih, samo bolj pazim na to, da nisem za vse sam kriv.«

Konec je bil dober. Ni mi bilo treba kupiti gum in za Glas sem lahko napisala prvi članek o industriji. Sedaj vem, da je srečanje z zanimivimi ljudmi, nenehno menjavanje sogovornikov, okolij in nalog tisto, zaradi česar vztrajam v novinarstvu. Petletno delo pri Glasu, h kateremu sem prišla pred 27 leti, pa mi je bilo zanj prva in najboljša šola.

Fotoreporter Franc Perdan me je pripravil na to, da mora

biti novinar tudi pri vsaki »pasji procesiji«. Spoznal me je z ljudmi, ki vedo največ povedati o svojih krajih ali organizacijah, navadil me je pozdravljati cestarje in miličnike ter prepoznati trenutke z najlepšo svetlobo nad gorenjsko krajino. Urednik Slavko Beznik si je medtem prizadeval, da bi se odvadila pisarnja člankov po vzoru šolskih nalog in da bi se mi razkrivale zakonitosti družbenega dogajanja.

Ker je časopis takrat izhajal še trikrat na teden, smo bili kaj malo prosti, a bolj kot tega se spominjam naših veselih trenutkov. Pogosto smo se nasmejali temu, kako je urednik uvedel knjigo odsotnosti, nakar je Bogdan Fajon napisal vanjo, da je na Zadružni vezi, Saša Škufca, je dodal, da je v Gorenjskem muzeju, Andrej Trilar pa je pripisal: »Tudi jaz sem šel na kavo.« Vsi trije so bili nato skupaj zasačeni v mirnem kotičku mestne kavarne. Pisu vesti o nesreči mopedistke smo napisali pismo, če se zaveda posledice trditve, da je dobila udarce po glavi in je torej po njegovem udarjena v glavo. Za žalitev zahteva ustrezno zadoščenje. Revez je vse dopolnje iskal pri nas zagotovo, da ni zagrešil nič slabega.

A naj končam z vprašanjem. Kaj naj si mislim ob tem, da že 22 let delam drugod, mnogi pa me še vedno ogovarjajo: »Saj vi ste pa od Glasa, ali ne?«

Vili Guček:

Delo pri Glasu — prava novinarska šola

Čeprav nekateri moji novinarski kolegi prisegajo, da je pravo novinarsko delo »le« v redakcijah dnevnih časopisov, radia ali televizije, jim vedno oporekam. Zakaj? Predvsem zato, ker sem danes po dvajsetih letih, ko sem začel delati pri Glasu, še bolj prepričan, da je tudi delo pri pokrajinskem glasilu ravno tako novinarsko, morda še bolj kot pri dnevnih sredstvih javnega obveščanja. Prepričan sem namreč, da mora novinar pokrajinskega glasila še bolj objektivno pisati o dogajanju v okolju, ki ga spremlja, predvsem zato, ker ga ljudje dosti bolj poznajo kot pa pri dnevnem »pogonu«.

Zase, predvsem pa za svoje dveletno delo pri Glasu, lahko s ponosom trdim, da je bilo prava novinarska šola, šola, ki mi je, pa čeprav nočem v ničemer zmanjševati pomena in vloge novinarske fakultete v Ljubljani, dala več kot fakulteta. Le-ta mi je sicer dala neke formalne osnove, vendar sem danes še toliko bolj prepričan, da pra-

vega novinarja kali življenje, njegovo delo, njegova obveznost, da objektivno piše o okolju, za katerega je zadolžen, da ga »pokriva«. Dejstvo, da sem pri Glasu dve leti skrbel za pisanje iz občin Trzin, Kamnik in Jesenice, me je sicer sililo v to, da prostega časa nisem praktično poznal, in da sem bil skoraj vedno na terenu. Dostikrat ugotavljam, da smo takrat novinarji pri Glasu, najbrž pa danes ni nič drugače, delali, vsaj količinsko, dosti več kot naši kolegi pri dnevnih časopisih in redakcijah, pa čeprav so prav ti kolegi prisegali, da je le njihovo novinarsko delo pravo. Mislim, da je draž novinarskega dela pri pokrajinskem časopisu, s tem pa seveda tudi večja odgovornost, prav v tem, da te v okolju, o katerem pišeš, bolje poznajo, in da če si v začetku »izboriš« pravi krog informacij, potem je tudi tvoje delo, pa čeprav ga nikoli ne manjka, dosti lažje. Kljub dvajsetletni odmaknjenosti imam še vedno v spominu prispevke o prvih pohodih

100 žensk na Storžič, pa o gamsih v lovskega gojišču Kozorog v Kamniku, o začetkih pobratenja Trziča s francoskih Ste Marie aux mines, o začetkih kmečkega turizma nad Škofjo Loko... Sicer pa, če vam zaupam, da sem za vsako številko Glasa — tudi že takrat sta bili dve na teden napisani povprečno do 20 tipkanih strani raznih novinarskih prispevkov, potem mi lahko verjame, da mi je bilo na eno tipkano stran, ki mi jo je namenila sedanja urednica, kar težko strniti vsa takratna dogajanja.

Na koncu, ne le zato, ker se ob takšnih jubilejih, kot je 40-letnica izhajanja, to spodobiti, želim vsem novinarskim kolegom pri Glasu še veliko zanimivega pisanja, bralcem pa, da bi bil Glas še bolj njihov, kot takrat — če sem nekoliko neskropen — pred dvajsetimi leti.

— vig

P. S. Po dolgih letih sem v Glasu spet uporabil »svojo« kratico.

Obljub smo že siti

Jesenjska železarna je leto 1968 zaključila s 1,3 milijard S din izgube. Jeseniški železarji že nekaj časa dokazujejo slovenski javnosti, da za nastalo izgubo niso krivi sami, temveč da je treba vzroke iskati v napakah našega gospodarskega sistema. Trditve podkrepjujejo z dejstvi, da so lani povečali skupno proizvodnjo za 20 odstotkov, blagovno pa za 19 odstotkov. Izvoz so povečali od 31.500 na 40.000 ton. Pomeni, da smo dobro delali, pravijo jeseniški železarji. »Siti smo obljub, da se bo gospodarski sistem spremenil tako, da bodo dobri delavci imeli več, zlasti še, če bodo izvažali.

februar, 1969

ANTON MIKLAVČIČ

Dve pomembni pridobitvi

Za glavnega urednika Glasa sem prišel leta 1970 po nenadni in tragični smrti mojega predhodnika Igorja Janharja. Izkušeni s tovrstnim delom nisem imel veliko, volje in pripravljenosti zanj pa mi ni manjkalo. V šestletnem obdobju, ki sem ga »odslužil« pri Glasu, je njegov kolektiv doživel dve pomembni razvojni fazi. Iz takorekoč stranske dejavnosti Gorenjskega tiska s statusom delovne enote se je najprej oblikoval kot temeljna organizacija tega podjetja, nekaj kasneje pa kot samostojna delovna roganizacija CP Glas. Prehod ni bil lahek, saj je bilo sprva kar dosti močnih nasprotikov, ki so zamislili, da so na to način razčiščeni račun, ki so prej pogosto motili sožitje in delo tiskarske in časopisne dejavnosti, koristili obema.

Skupščine — tovarne predpisov?

Da je naša zakonodaja zelo obsežna, hitro menjajoča se in celo protislovna, nam zgovorno govore podatki. Založniško podjetje Prosveta iz Beograda izdaja v zbirki predpise in zakone. Koliko velikih, debelih knjig je to. S področja družbenopolitične ureditve, pravosodja in uprave šest knjig, iz gospodarstva šest velikih knjig finančnih predpisov, prav toliko predpisov o delovnih odnosih, tri knjige predpisov o zdravstvu in prav toliko knjig o kulturi in izobraževanju. Torej kar 30 debelih knjig, stalni register predpisov pa obsega dve debeli knjigi.

Glas, 1969

Karavanški predor

Bodoča Turska cesta naj bi bila zgrajena do leta 1975. Če do takrat ne bomo poskrbeli za nemoten dostop iz Beljaka v našo državo (sedanji prehod Koren je več kot neustrezen), potem ne bi smeli biti presenečeni, če se bodo sosedje odločili za drugo pot, ki bo šla mimo nas. Do leta 1970 mora biti zato razrejen projekt za Karavanški predor, gradnja našega dela, zgrajen mora biti 1977 leta, pa bo veljala od 14 do 15 starih milijard dinarjev.

Anton Miklavčič
glavni urednik Glasa od 1. januarja
1971 do 31. avgusta 1975

Druga pomembna pridobitev v tem času je bila preselitev uredništva in uprave Glasa iz utesjenih in nefunkcionalnih prostorov na občini v tretje nadstropje nove zgradbe Gorenjskega tiska v ulici

Gorenjci smo, ne pa Notranjci

Zgodilo se je pred osmimi leti. Žiri nekdanj samostojna občina, so postale del občine Logatec. »Ogoljufani smo bili,« pravijo danes, če jih vprašate za mnenje. »Nasedli smo pravljicam o nizkih davkih in taksah, o ugodnostih, ki se pod okriljem Logateca baje obetajo kmetom. Zdavnaj bi že morali ukrepati, osem let životarjenja in gospodarske stagnacije je preveč. Gorenjci smo, ne pa Notranjci, poudarjajo, in da morajo narediti vse, da se bodo končno le priključili k škofjeloški občini.

Glas, 1970

Moše Pijadeja. Sprememba je zelo ugodno vplivala na naše delo pri urejanju in oblikovanju časopisa, pa tudi sodelovanje z Gorenjskim tiskom je bilo po preselitvi bolj sproščeno in boljše. Seveda prostori za tovrstno dejavnost niso bili idealni, a izboljšanje je bilo v primerjavi z dotedanji razmera mi več kot očitno.

Za časopis je pomembno, kako tesen je njegov stik z bralci. Glas je temu vprašanju vedno posvečal veliko pozornost. V tem pogledu se iz tega časa najraje spominjam zelo odmevnih občasnih obiskov cele redakcije na terenu. Obiskali smo Sovodnji, Šenturško goro, Gorje in druge kraje. Vedno smo ob koncu akcije priredili tudi novinarski večer. Ob teh obiskih smo našli veliko zanimivega gradiva za takojšnjo obdelavo in za poznejšo objavo, s krajani pa smo se pogovorili tudi o mnogih težavah, ki so jih tiščale. Ljudje so nas povsod lepo sprejeli in čutili je bilo, da je Glas res njihov. To pa je za novinarje in urednike bilo veliko zadoščenje in hkrati spodbuda za nadaljnje delo.

Jezero v Podljudelju

Urbanistični program, ki ga je sprejela tržiška skupščina predvideva izgradnjo šestih turističnih centrov. Prvi zajema področje Podljudelja pri Ankeletu, kjer bodo zgradili jezero s 17.000 kvadratnimi metri površine, adaptirali sedanje gostišče in trgovino v turistične objekte, zgradili novo restavracijo, vikend naselje, čolnarno, hotel B kategorije — dve poslopji po 50 ležišč, adaptirali sedanje stanovanjsko poslopje v hotelsko depandanso, zgradili bungalove ob severovzhodnem pobočju jezera, preuredili naravne gozdne poti v sankaske proge in jahalne steze, ter uredili avtokamp.

metalka

KAJ KUPITI ZA DARILO?

* Če vam manjka fantazije, pridite v ljubljansko BLAGOVNICO METALKA! Čaka vas bogata izbira pripravljenih, že ARANŽIRANIH DARIL. Darilo je lahko tudi Metalkin DARILNI BON. Kupite ga na kreditnem oddelku in slavljeneč si z njim kasneje kar sam izbere darilo v Metalki.

* **DECEMBRA BO
METALKA ŠE POSEBNO
DOBRO ZALOŽENA!**

* Metalka, blagovnica Ljubljana, Dalmatinova
2, tel.:061/311-155

Elkroj

NE BO VAM ŽAL!

Industrijska prodajalna ELKROJ v trgovskem centru DETELJICA (Trzin) vam nudi pestro izbiro zimskih hlač za vso družino, po zelo ugodnih cenah.

**PRIJAZNE PRODAJALKE ELKROJA VAS VABIJO, DA JIH OBIŠČETE
VSAK DAN od 8. do 19. ure.**

Velika izbira modnih jeans srajc, kril, jaken in hlač.
V prodaji tudi že zimski kombinezoni in smučarske hlače.

DODATNA PONUDBA: MODNI PULOVERJI!

Leto XXXII. Številka 89

GLAS

Kranj, torek, 13. 11. 1977

Cena: 5 din

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin - Izdaja: Časopisno podjetje Glas Kranj - Glavni urednik Igor Slavc - Odgovorni urednik Andrej Zalar

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Albin Učakar odgovorni urednik Glasa od 8. julija 1967 do 31. decembra 1977

Jože Javornik:

Najraje sem pisal o Planici

Vsak narod ima nekaj, kar ga odlikuje, kar mu omogoča, da se z dejanji vključuje v svetovno skupnost, nekaj, kar spada k veličini človeškega duha, ki ga je od časa, v katere sega spomin, gnalo, da je prodiral v skrivnosti narave, osvajal zemljo, neznane pokrajine, morje, visoke gore, poletel k zvezdam, se spustil v globine lastne duše z željo in voljo po preseganju, se z vsem tem potrjeval in v tekmovanju preizkušal meje svoje zmogljivosti, moč volje, strasti in hrepenenj, ki leže med sanjami in dejanji.

Vrsta mladih Gorenjcev se je zapisalo športu in o njih je tudi naš Glas v 40-letni zgodovini veliko poročal in sem lahko samo vesel, da sem to dogajanje spremljal neprekinjeno več kot 30 let ne samo kot amaterski športni delavec, ampak tudi kot športni sodelavec-dopisnik. S ponosom sem pisal o kvalitivnih športnih dosežkih gorenjskih športnikov, hkrati pa tudi o pomembnih pridobitvah za razvoj telesne kulture v posameznih gorenjskih občinah. Športna rubrika je v teh letih doživljala različne bolj

ali manj posrečene oblike obveščanja. Tudi sam sem skupal nekaj prispevati. Koliko sem uspel, ne morem sam oceniti. V 70-letih, ko sem bil nekaj let tudi honorarni urednik športne rubrike, sem se trudil, da bi dobilo mesto na športni strani Glasa čim več dogodkov, tudi tistih iz krajevnih skupnosti in občinskih lig.

Priznati pa morem, da sem bil najbolj vesel, ko sem lahko pisal o naši Planici in njenih junakih. Toplo je človeku pri srcu, ponos in upanje v lastne moči pa preveča, ko je z nizom novih svetovnih rekordov tako zablestela zvezda Planice, ne samo ob njenem rojstvu pred dobrimi 50-timi leti, pač pa tudi v povojnih letih, ko so dogodki o Planici dobili veliko prostora tudi v našem časopisu, saj mi je uspelo ob razumevanju vodstva redakcije ob otvoritvi nove Goriške velikanke v Planici (l. 1969) izdati posebno prilogo Glasa, leta 1982, ko je bilo v Planici i. svetovno prvenstvo v poletih pa je izšla posebna številka Glasa. Hvaležen sem tudi mojemu nepogrešljivemu sodelavcu fotoreporterju Franciju Perdanu, ki sva več let

skupaj sooblikovala pomembne dogodke iz Planice. Vesel sem, da je zdaj Planica zopet najboljša tudi najbolj varna letalnica na svetu in sem ponosen, ko poslušam na raznih sestankih ali seminarjih v tujini kot mednarodni sodnik za skoke samo pohvalne besede o Planici. Če govorimo o hrabrih junakih Planice, ne morem mimo strahu, ki je skrivnostni izvir moči. Nihče ni ravnodušen, nihče brez treme. Obvladovati strah in ga spremeniti v pogum to je hrabrost.

Hrabrost naj preveča Gorenjski glas tudi v naslednjih desetletjih, saj je ubral v zadnjih dveh letih dokaj sprejemljivo uredniško politiko za vse prijatelje Glasa. Tudi oblikovalcem športne rubrike želim, da bi o telesni kulturi tudi v teh gospodarsko in družbeno kriznih časih čim več pisali o pozitivnih stvareh športa in tudi vplivali, da ne bi gorenjska telesna kultura z vse močnejšimi posegi države z interventno zakonodajo in novim obračunskim zakonom zastavila nekatere ključne vsebinske procese, ki so bili dokaj jasno zapisani v srednjeročnih programih.

Miličniki dobro delali

Tržiška postaja milice je lani dobro delala, čeprav se bori z nekaterimi težkimi vprašanji. Neurejena nagrajevanja delavcev milice v preteklih letih je pustilo posledice, saj se na mnoge razpise ni nihče javil za to težko službo. Kljub temu pa so lani dobro čuvali javni red in mir, saj so ukrepali kar v 333 primerih, medtem ko so v letu prej v 289. Za prizadevnost jim je občinska skupščina izrekla priznanje.

Glas, 1970

Igor Guzelj:

Biseri so prišli iz mode

Glas ima 40 let? Glej ga vraga! Moja generacija je to, rojena v prvih mesecih in letih po osvoboditvi, rojena menda z namenom, da bo beležila in soustvarjala zmage, uspehe, preobrazbo družbe...

Ko sem se jaz vključil v časnikarsko norijo (pri Glasu, kajpak) sva bila oba stara nekaj čez dvajset. Skoraj odrasla, bi dejal, vendar še zmeraj malce nepredvidljiva in nestanovitna. Na strani »Gorenjca« so med utrujajoče delovne zmage začeli vdirati tudi že kakšni problemi, napake, odkloni zastoji in afere. Čeprav čisto o vseh nismo pisali, nas je oblast izmenično hvalila in oštevala. Prav! Z malo športnega duha se temu reče normalno strojenje kože, ki jo je veljalo utrditi, saj nikoli ni več, kaj te čaka jutri. Če zdaj gledam nazaj, mi je bilo v onih dneh najbolj všeč, da smo improvizirali. Morali smo improvizirati, kajti manjkalo je novinarjev in manjkalo je člankov. Glas smo polnili bolj sproti. Izhajal je še na malem formatu, v njem si našel veliko zanič braja, a prav tako pravcate novinarske bisere. Ti se namreč najraje spočenjajo v improvizacijah. Če sta zraven še dobra tema in navdih, je mešanica nared.

In kaj je zame biser? Biser je, kadar me ob nekem sestavku zgrabi zelena zavist, ker je tekst prišel izpod kolegovega, ne izpod mojega peresa. Za primer, da sem avtor sam, pa je biser, če me ni nič sram, ko natisnjeno pozneje preberem, in če ne bi nič spremenil, popravil.

No, glas je postal z leti zrel, urejen, spoštovanja vreden gospod. Ne improvizirajo več v njem in ne primanjkuje člankov, ampak mu zmanjkuje prostora, kamor bi jih plasirali. Tudi zanič prispevkov praktično ni več. So le v redu in solidni teksti. Podobno je z ostalim slovenskim časopisjem: sama načrtnost, red in jasna uredniška politika; roki in dolžinske omejitve pijejo ljudem kri; tisk je industrija, ki zahteva disciplino. In biseri se žal ne splečajo več. Niso v programu.

Je že prav tako. Torej nikar ne poslušajte romantičnega osla. Trudaburja iz davne preteklosti bi danes pri prič zaprli, če bi ponoci rjovel serenade pod okui blokov. Zdjaj se sme rjoveti le še po diskih.

Okoriščanje na račun skupnosti

Neko podjetje je imelo že po tradiciji in seveda tudi po nekem moralnem kodeksu prednost za nabavo surovin iz drugega podjetja. Take prednosti druga podjetja niso imela. Ponudila se je priročnost zasluzka. Zahtevali so surovine, to da ker jih sami niso porabili, so jih po dokaj višjih komercialnih cenah prodali naprej. Niti vagona niso razložili, marveč samo prepisali naslov.

Glas, april, 1969

JOŽE KOŠNJEK:

Poredne ovčke in strogi pastirji

Pred dobrim mesecem so Gorenjski glas okarali, ker smo grdo pisali o učiteljih. Pretekli teden so nas kregali, ker smo poključki česti razmišljali malo drugače, kot bi po logiki izkušnega politika morali. Pretiranega aplavza tudi ni bilo, ker smo si dovolili komentirati zopertozdovske težnje v gorenjski občini. Ti, ti lumpki, nam še zažugajo strogi pastirji, od katerih nekateri še vedno živijo v prepričanju, da moramo biti tudi novinarji in uredniki pohlevni in nič preveč s svojo glavo razmišljajoče ovčke.

Za dobre, razgaljajoče poteze dobivamo pohvale, predvsem od preprostih ljudi, za nekatere pa smo še vedno notranji povražniki, ki jih je treba politično omrtviti, če že ne iztrebiti. Vendar se mi zdi, da je trenutno sicer vsi veliko povedati, prenesti tudi takšne očitke in vztrajati. Zaradi narave-poklica, ki smo si ga sami izbrali in nas nihče vanj ni silil, moramo, rečeno v

precej grobi prisposobi, tudi v družbeno močvirje, ne vedoč, ali se bomo heroično vrnili s trofejo in zato dobili priznanje, ali pa bomo končali v krokodiljem gobcu. To je bistvena značilnost novinarstva, ki je v Jugoslaviji prisiljeno delati v razmerah krize, ko družba išče pota, da bi se izvlekla. Mišlim pa, da je zaradi hitrejšega procesa demokratizacije nasilja posameznikov ali skupin, predvsem političnih, nad novinarji in njihovo svobodo odgovornega presojanja manj kot drugje v državi.

Kaj reči o Gorenjskemul gasu, ki sem mu zvest že skoraj dve desetletji. Novinar (ovčka) sem bil in tudi nekaj let pastir, sedaj pa sem spet novinar, ki želi sam, s svojo glavo, realno in vsestransko ocenjevati okolje. Veliko se mi je v teh letih zgodilo, zanimivo bi bilo napisati in marsikdo bi to z veseljem prebral. Vendar bi bil z opisovanjem enega dogodka do drugih krivičen. Zato nameravam reči le tole: če ne bi delal pri Gorenjskem gasu,

Jože Košnjek odgovorni urednik Glasa in Gorenjskega glasa od 1. maja 1980 do 31. decembra 1985

nikdar ne bi spoznal toliko ljudi, prijateljskih, iskrenih in zelo malo pokvarjenih. Nihče me ne more prepričati, da časopis, pri katerem delam, na Gorenjskem ni bran, priljubljen, iskan. To je zame ob jubileju najpomembnejše.

L. MENCINGER

Jezik in časopis

Tole branje v Glasovi praznični številki je za pazljivega bralca najbrž dokaj zanimivo, če ne za poučno. Predvsem, kar zadeva izražanje, novinarski način pisanja, jezik naploh. Ne trdim, da je s časopisni strani spuhnela že prav vsa nabuhlost izražanja, kompliciran in zamotan jezik, s katerim smo sebi in drugim hoteli povedati nekaj, kar niti sami nismo mogli in znali razumeti. Štiri desetletja so bila za to premalo. Morda zadnje čase nerazumljivo izražanje hitreje izgineva, saj ga preganja ostrina časa, v katerem smo prav zdaj. Toda, bo kdo rekel - kaj pred štirimi desetletji nismo bili v podobnem položaju!

Mogoče. Toda to, kar hočem povedati ni obnavljanje zgodovine; pač pa iz vsega veje razvoj slovenskega jezika, tudi razvoj novinarskega jezika. Tako kot hitrejša voda v strugi odnaša preperelost, odmrlost in čisti breg in strugo, tako se družbena dogajanja odtisne na časopisnih straneh s preprihomo časa, tem neusmiljenim selektorjem, odražajo tudi v drugačnem jeziku.

Morda bo kdo tudi danes prepričan, da sedanji čas kulturi jezika ni naklonjen. Še posebej ne jeziku, ki ga prinašajo časopisi. Nekatere časopisne strani to prav gotovo tudi potrjujejo. Pa vendar, že dolgo za svoj jezik, za lepo izražanje

slovenščine, za odganjanje mrevarjenja materinščine, spakovanja vseh vrst in barv, nismo tako skrbeli, kot ravno zdaj. Pa če pri tem opažamo kaj napredka ali pa nad vidnim le obupujemo. Vse to pa štrli tudi iz tehle časopisnih strani. Od vsakega posameznika pa je seveda odvisno, ali hoče to opaziti ali pa tudi ne.

Naj mi bo dovoljeno, da ob teh štirih desetletjih, po katerih ob našem jubileju listamo skupaj, prav glede jezika dodam le še tole: menda vendar ne bodo prihodnja desetletja prinesla v jezik take spremembe, da bi stare časopisne strani naši vnuki lahko brali le skupaj s slovarji.

Lea Mencinger

MEBLO

moje sanje
lepo stanovanje

od 8. do 14. decembra
hala A GR Ljubljana

poleg rednega programa
vam meblo predstavlja
tudi nove izdelke iz letošnjega
mednarodnega sejma pohištva
v beogradu

GORENJSKI GLAS

Boris Bavdek, predsednik časopisnega sveta Gorenjskega glasa:

Več poglobljenega komentiranja

Spoštljiv jubilej Gorenjskega glasa — to je prvi povojni ustanovljen regionalni časopis v Sloveniji, je priljubljen, da novinarjem in vsem, ki sodelujejo v njegovem nastajanju, iskreno čestitam. Čestitke gredo tudi vsem, ki so v njegovih štiridesetih letih prispevali k njegovemu oblikovanju in tako pustili v njem svojo sled. Nastajal je v skromnih materialnih razmerah, kakršne so pač po vojni bile, predvsem z veliko delovno zavzetostjo urednikov, novinarjev. Delil je burno usodo povojnega razvoja družbe, ki se je kazala tudi v obsegu, pogostnosti izhajanja, uveljavljanju novih tehnik kot celo vprašljive usode svojega obstoja. Kot glasnik in pričevalec časa je puščal in pušča neizbrisno sled na Gorenjskem.

Današnje razmere so v mnogem drugačne. Za čase, ki jih živimo, pravimo, da so krizni. Posledice krize boleče dojemamo, doživljamo pa jih, materialno in drugače, različno. Živimo v času, v katerem mnoge stvari, ki so se zdele dokončne oz. jasne, ponovno premišljujemo, mnoge vrednote ponovno preudarjamo in razmišljamo, da se k mnogim vrednotam ponovno vrnemo. Gorenjski glas kot in-

formativno politični poltendnik tem družbenim procesom sledi, jih sooblikuje in pomembno vpliva na oblikovanje javnega mnenja.

Glas je odmeven. Na to kaže rastoča naklada, kljub poslabšanju materialnega položaja dobršnega dela bralstva. Ne širi se le med tradicionalno sestavo — delavsko in kmečko populacijo, ampak vse bolj po njem posega mladina in intelektualci. To tudi zaradi tega, ker je zlasti v zadnjem obdobju še bolj odprl svoje strani bralstvu.

Analize kažejo, da so bralci zadovoljni z obsegom, ki ga Glas namerja obdelati domačih — gorenjskih tem, kot tudi obsegu, ki ga namerja dosegati v drugih republikah in pokrajinah ter obsegu »jugoslovanskih« tem. V zadnjem obdobju več prostora namenja tudi razvedrilo in družabnim dogodkom.

Uredniška politika, ki jo Glas uveljavlja, izdajateljski svet pa podpira, bo v prihodnje še bolj usmerjena k poglobljenemu komentiranju, tako aktualnih družbenih tem, še zlasti gospodarskih tem. Prav v tem obdobju na Gorenjskem potekajo intenzivni procesi modernizacije (marsikje pa so v pripravi) in pre-

strukturiranja gospodarstva, z vsemi spremljajočimi posledicami. Dobršen del teh neizogibnih procesov, kot je n. pr. pojav tehnoloških viškov delavcev, bo boleč; mnoge »pridobljene pravice« oz. ustaljeni pogledi se bodo zamajali. Naprej bo potrebno odgovorno odgovarjati na številna odprta ekološka vprašanja ipd. Vsa ta in številne druge teme, še zlasti bližajoča ustavna razprava, spremembe zakona o združenem delu, devizne zakonodaje, oblikovanje pogojev gospodarjenja sploh (protiinflacijski program) so izzivalna za celotno javnost in zavezujoča za novinarsko spremljavo in obdelavo.

Prepričan sem, da Glas od teh tem ne bo bežal. Nasprotno, da bo odpiral različne teme, in da bo uredništvo in novinarji sploh v njihovo obdelavo vložilo vse svoje profesionalne sposobnosti in etični nivo, ki ga zahteva novinarski kodeks. Če bosta ta dva pogoja izpolnjena, tudi ob obdelavi delikatnih tem, ne verjamem, da bi prišlo do nesporazumov v javnosti. Tudi to pa bo pomembna spodbuda demokratičnemu dialogu ter prispevek k razvoju socialističnega samoupravljanja.

Alojz Kalan, predsednik OK SZDL Jesenice

Misli ob 40-letnem jubileju glasila »Gorenjski glas«

Obletnice kakršnekolikoli že, vedno pomenijo neko prelomnico, nek življenjski mejnik na poti iz preteklosti, ki se ob jubileju prevesi v prihodnost. Tako tudi glasilo »Gorenjski glas« praznuje svoj 40-letni jubilej, štiridesetletnico svojega obstoja in izhajanja. Ob tem slavijo vsi njegovi nekdanji in sedanjí sodelavci in sooblikovalci, ki so ga opremili z novicami, obvestili, reklamami, zapisi in reportaži na njegovi poti po gorenjskih domačih, po ulicah in kioskih, mestih in vaseh širom po Gorenjski in v oddaljenejša kraja. Gorenjski glas je resnično gorenjski časopis, saj prinaša novosti, ki se dogajajo v tem delu naše domovine, na Gorenjskem, tem posebnem, po lepoti narave in klenem značaju ljudi, bogatem koščku naše zemlje. Ta najzahodnejši delček naše domovine je spriču prirodnih danosti, obiljem lepote in skromnosti dobrin vtisnil tudi njem prebivalcem nekoliko svojstven značaj, pridnost, prizadnost in skromnost obdelovalcem gorskih kmetij, posejanih po sončnih pobočjih, marljivost in vztrajnost delavcev in obrtnikov, podjetnost in iznajdljivost prodajalcev in

branjev, predvsem pa vsem skupaj poštenost, trden a vedno vesel značaj in kar nepotešljivo ljubezen do svoje zemlje, svojih slikovitih dolin, vrhov in vršacev, s katerimi obiluje Gorenjska. Še jezik teh ljudi ima svoj, gorenjski prizvok, ne manjka jim ne pesmi ne smeha pa tudi trde besede, če je to treba. Prava prispodoba Cankarjevih »Nebes pod Triglavom«.

Ljudje, Gorenjci, živeči po ravninah in dolinah, nižinah in višinah razgibane Gorenjske zato nujno potrebujejo svoj »Glas«. Preveč je drobnih posebnosti, dogodkov in le za Gorenjce pomembnih novic in obvestil, da bi jih tako kot Gorenjski glas lahko posreževal drug časopis. Mnogo je tega, kar je zanimivo in pomembno samo za Gorenjce in brez »Glasa« bi vsi Gorenjci tega ne vedeli, pa najsi bode Gorenjska še tako, v primerjavi z drugimi pokrajinami, relativno majhna. Relativno samo zato, ker je to res relativno. Le kdo si upa trditi, da pozna v podrobnostih Gorenjsko. Najbrž nihče, lahko je prehodil ali prevozil Gorenjsko po dolgem in počez, razen svojega ožjega doma-

čega kraja, ne pozna vseh njenih, mnogoterih zanimivosti in znamenitosti, vseh njenih zaselkov in vasi. Gorenjski glas v vsaki svoji izdaji prinaša te zanimivosti, da se lahko z njimi seznanijo vsi, ki jih Gorenjska bolj zanima. Tako Gorenjskemu glasu ne more in ne bo nikoli zmanjkalo snovi, tako kot Gorenjskem nikoli njihove prirojene radovednosti. Preveč je lepote, preveč zanimivosti, pa tudi vsakodnevno preveč novega, da bi bilo mogoče vse to opisati. To bi bilo preveč za mnogo zajetnejši časopis, kot si ga Gorenjci lahko privoščimo. Obseg našega »Glasa« pa je ravno pravih, da nam posreduje za vse zanimive in važne novice, natrese gorenjske posebnosti in zadosti gorenjski zvedavosti.

Kar tako naprej, bi vzkljnil ob 40-letnem jubileju Gorenjskega glasa, dovolj bo še novic, preobilo je še gorenjskih znamenitosti in dovolj radoznalnih gorenjskih bralcev, ki cenimo svoj »Glas« in bomo skrbeli za njegov obstoj in izhajanje ter praznovanje novih, naslednjih še častitlivejših jubilejev.

Jesenice, 17. november 1987

Janez Zavrl, predsednik OK SZDL Škofja Loka:

Prisluhniti ljudem, jim pomagati v stiskah

Izraziti v jubilejni številki misli o tem, kaj pomeni GORENJSKI GLAS danes, kaj je pomenil v preteklosti, kaj pomeni Gorenjski in posamezniku, je odgovorna in težka naloga. Posebej zato, ker lahko najlaže pišeš takrat, ko čutiš potrebo po pisanju in ne le zato, da si vljuden in ob izdaji take številke pošlješ čestitko, se zahvališ za opravljeno delo in zaželiš čim več uspeha tudi v prihodnje. Ne moreš govoriti tudi v imenu organizacije, ki je ena od ustanoviteljic časopisa, ker bi bilo to neodgovorno in preenostavno.

V vseh teh desetletjih je bilo na straneh GLASA napisano nešteto člankov, ki so skušali na tak ali drugačen način informirati, opozoriti, ki so kritizirali, poželi odobravanje ali doživeli kritiko. Včasih je bilo mnogokrat zaradi ene same besede ali stavka veliko »vročih« telefonskih razgovorov, izraženih težkih besed na uradnih sestankih ali pa kar tako v pogovoru ob kavi. Ljudje smo pač občutljivi, pisana beseda ostaja, izgovorjene misli se pozabijo, občutljivi smo zaradi svojega prepričanja ali dela, funkcije, ki jo opravljamo. Vsi pa želimo biti informirani, vedeti o družbi in drugih več kot o sebi, zvedeti resnico. Zato je prav, da ob štiridesetletnici za trenutek zastane pero novinarja, da se lahko tisti, ki so in bodo ustvarjali GLAS, ozrejo nazaj in v prihodnost. V prihodnost, ki jo nekateri vidijo sivo in negotovo, ki jo nekateri včasih članki v GLASU, napisani prizadeto in z občutkom z enim samim ciljem, povedati resnico.

Veliko dela je bilo opravljeno v teh letih, veliko različnih želja je bilo potrebno upoštevati, da je GORENJSKI GLAS res postal ogledalo Gorenjske. Ničkoliko truda je potrebno, da so strani ene izdaje polne, čar pa je v tem, da se nobena številka ne ponavlja, vsaka skuša biti nekaj posebnega.

Prisluhniti ljudem, jim pomagati v njihovih stiskah, opozoriti človeka na sočloveka je vodilo, ki ga mora upoštevati tudi časopis, saj je GLAS glasilo Socialistične zveze Gorenjske. Pomembno pa je, da smo do časopisa odprti in ne skrivamo informacij, le tako bo postal GLAS naš časopis, ne pa časopis uredniške ali kake druge politike.

In še nekaj želim in upam, da bo GORENJSKI GLAS ostal in postal glas nas samih, predvsem prepričljiv, resničen, ker takega tudi potrebujemo.

Marica Praprotnik, predsednica OK SZDL Tržič

K sodelovanju pritegniti tudi mlade

Sprejemati čestitke za visok jubilej ob rojstnem dnevu je za ljudi neprijetno, ker nam to potrjuje našo starost, to pa zagotovo ne velja za jubilej, ki ga letos praznuje naš osrednji časopis »GORENJSKI GLAS«, ki je tudi že »star« 40 let, kar ni malo. Ko praznujemo jubilej, zadnje čase bolj delovno kot svečano, se hote ali nehotе ozremo na prehojeno življenjsko pot posameznika, v tem primeru pa na vsebino našega lista in želimo dobiti odgovore na pomembna vprašanja; kaj nam njegova vsebina pomeni, ali bogati naše znanje, nas seznanja z aktualnostmi, ki se dogajajo predvsem na Gorenjskem, ali je dovolj polemičen, ali probleme prikazuje v resnični luči, ali dovolj pozornosti nameni ljudem, ki so gonilna sila za spreminjanje razmer za boljšo vsebino samoupravnega in delegatskega sistema, delovanja krajevne samouprave,

aktivnosti mladih v naših KS in delovnih organizacijah, prenašanju tradicij NOB, življenju naših zamejskih Slovencev, kulturi, športu, seveda pa tudi razvedrilo.

Verjetno je težko v teh kratkih vrsticah podrobno odgovoriti na tako široko zastavljeno vprašanje. Da Gorenjski glas prinaša zanimivo vsebino nam vsekakor potrjuje njegova naklada. Mislim, da delim mnenje mnogih bralcev, da Gorenjski Glas vsak terek in petek težko čakamo, če pa nekaj težko čakaš, imaš tudi rad. Vsebinska časopisa nam kaže, da se uredništvo, časopisni svet in novinarji skupaj z dopisniki trudijo, da bi vsebina zajela področja, ki sem jih našela prej. Če povem še mnenje Tržičanov, smo bili še do pred kratkim nezadovoljni, ker smo bili v časopisu premalo prisotni, kar se v nekaj zadnjih številkah z novinarjem, ki je zadolžen za Tržič, izboljšuje. Menimo, da se

novinar ne more menjavati vsakih nekaj mesecev, saj mora spoznati kraj in ljudi, da lahko poroča objektivno.

Ob tem, ko predlagamo in želimo kakšno naj bi bila vsebina lista prevzemamo tudi sami soodgovornost za njegovo vsebino s tem, da bomo tudi v Socialistični zvezi, njenih frontnih delih in občinski skupščini novinarje sproti obveščali o dogajanjih v našem kraju. Vsi skupaj si moramo prizadevati, da k oblikovanju vsebine lista pritegnemo tudi mlade ljudi, da bo list tako privlačno tudi zanje.

Delovnemu kolektivu Gorenjskega glasa čestitam k jubileju ob izhajanju časopisa z željo, da bo njegova vsebina pomagala pri reševanju naštetih problemov v gorenjskem prostoru in seveda povedala tudi kaj je dobrega.

Janez Grašič, predsednik MS SZDL za Gorenjsko:

Ob jubileju Gorenjskega glasa

Tudi z obnovljenim izvirnim imenom časopisa GORENJSKI GLAS, ki so ga pred dvema letoma predlagale ustanoviteljice, hočemo poudariti pomembnost in nepogrešljivost našega regijskega glasila.

V svojem bogatem 40-letnem izhajanju se je GORENJSKI GLAS vpel v neposredno življenje gorenjskih vasi, mest in njihovih prebivalcev. Ob nenehni širitvi vsebine in iskanju novih oblikovnih prijemov v mnogih gorenjskih družinah povsem nadomešča tudi osrednje slovenske dnevnike. Prav zato je še posebej pomembna vsaka informacija, ki jo regijski časopis prinaša iz danes tako razgibanega gospodarstva, družbenega, kulturnega, posebej pa političnega življenja pokrajine, vedno več pa tudi novic naše širše skupnosti in svetovnih dogajanj.

Kljub pogosto pojavljajočim materialnim težavam glasila so vodstvo časopisa in njegovi ustvarjalci vztrajali na začrtani uredniški politiki kritičnega, a objektivnega poročanja dogodkov in osveščanja ljudi. Še več, vedno več informacij bogati tudi osebni odnos novinarjev do obravnavane problematike. Tako GORENJSKI GLAS prinaša vse bolj odgovorne in poglobljene prispevke, ki spodbujajo bralce v konkretni aktivnosti za spreminjanje razmer. Tako angažirano pisanje kvalitetno opravljajo lahko novinarji, ki sami niso le opazovalci, temveč so tudi aktivni akterji sprememb našega razvoja v množici oblik delovanja Socialistične zveze. Zato je pomembna pogosto poudarjena usmeritev uredništva, da spremlja življenje in probleme ljudi, ne pa stalščiča in sklepe forumov organizacij in skupnosti. Približevanje ljudem in razreševanje njihovih problemov z resnično demokratičnim delovanjem pa je naloga in cilj dela frontne organizacije Socialistične zveze. Zato so zbori občanov, krajevne konference Socialistične zve-

ze, razprave in pobude problematskih konferenc, sekcij, svetov, posvetei društvenih organizacij, ljubiteljskih društev tiste oblike delovanja Socialistične zveze, v katerih tudi novinarji dobivajo moč in argumente za mobilizacijo ljudi in skupno premaganje nakopičenih težav.

Tako kot v preteklosti se na pobude ljudi vseh starosti GORENJSKI GLAS odziva tudi danes, saj prav v tem času odpira telefon o aktualni problematiki izgradnje in razvoja kableske televizije v krajevnih skupnostih in občinah.

Za ustanovitelje so vsekakor pomembne vse pobude in novice, ki jih uvaja uredništvo, zato ni prezreti »Odrprtih strani«, ki privabljajo nove bralce, pa tudi aktivne sodelavce. Kljub kritičnim odzivom in ocenam posameznih prispevkov v nekaterih organih časopisnega podjetja, prav Odrpne strani prinašajo svežino in različnost. Kreativnost njihovih vsebin upamo, da bodo v bodoče še obogatili novi mladi sodelavci s svojimi pogledi razreševanja problemov posameznih področij, predvsem pa problemov mladih. Hkrati želimo, da bi s svojimi sposobnostmi postali tudi ustvarjalni aktivisti frontne organizacije Socialistične zveze.

Dokazana zrelost in odgovornost delavcev Časopisne organizacije Glas pa zagotavlja nadaljevanje objektivnega in pravočasnega informiranja delovnih ljudi in občanov Gorenjske, brez tendencioznega sezacionalizma, ki bi morda nadomeščal vedno manjši materialni delež ustanoviteljev in realizaciji nalog našega regijskega glasila. Tako poslanstvo je Gorenjski glas doslej vedno izpolnjeval.

S kvaliteto in doslednostjo začrtane politike posega celo v širši slovenski prostor. Mnogi sodelavci, ki so se usposabljali v Gorenjskem glasu pa so danes pomembni nosilci novinarstva osrednjih slovenskih

dnevnikov in drugih informativnih medijev.

Letošnje jubilejno leto časopisa je bogatejšo tudi za najvišje slovensko priznanje novinarskemu delu, ki ga je za zaslužen ustvarjanje prejel eden od veteranov delavcev Gorenjskega glasila.

K uspešnemu poslanstvu in jubileju so prispevali tudi številni delavci, ki jih bralci ne zasledimo na straneh časopisa, zato celotnemu kolektivu — tudi njim — k jubileju čestitam v želji nadaljnje sodelovanja z ustanoviteljicami Občinskimi konferencami Socialistične zveze delovnih ljudi Gorenjske in Medobčinskimi svetovi Socialistične zveze delovnih ljudi za Gorenjsko.

brest n.s.o. CERKNICA,

YUGOSLAVIA,

tel. 061/791-200, telex 31167

**Nudimo vam vse,
za opremo
vašega
stanovanja.**

Anton Toman:

V torek in petek najprej pogledamo Gorenjski glas

Občinske konference Socialistične zveze Gorenjske so ustanoviteljice našega regijskega glasila, ki je bilo ustanovljeno zato, da bi poročalo o dogajanjih z vseh področjih družbenega dela in življenja. Želja vseh je, da bi bilo obvestilo o dogodku takoj v najširši javnosti. Resnici na ljubo lahko ugotovimo, da je naš Gorenjski glas to svojo vlogo dobro opravljal. Zaradi izpolnjevanja svojega poslanstva je kolektiv našega časopisnega podjetja ob 35-letnici izhajanja prejel red za sluz za narod z srebrno zvezdo. Dobro se spominjam slovestnosti, na Bledu je bila, na kateri smo lah-

ko slišali, kakšno pot je prehodil kolektiv Glas in s kakšnimi težavami se je ubadal, kakšni so bili njegovi uspehi pri premaganju začetnih težav in kakšni so načrti za prihajajoča leta. Časi se spreminjajo in mi z njimi. Bili so, ko je bil novinar glasnik ustanov družbenopolitičnega sistema. Takrat je težko zapisal nekaj kar ni bilo po volji tovarišem omenjenih institucij. Obracanje proti vetru je bila neprimerna aktivnost, če je zraven deževalo, je bil pisec še moker povrh. Z vse večjo demokratizacijo v našem zamisljenem samoupravnem sistemu se je naš novinar prilagodil duhu časa. Saj je vendar človek sistemal

Začel je pisati vse kar mu je ta široka demokracija ponudila. Ni več hudega vetra, ki bi opozarjal od kuma lahko, da ne bi vplival na nepotrebne škode.

Ko sem razmišljal o vlogi našega novinarja, se mi je na podlagi pisane besede nehotе vsilila ugotovitev, da je v današnjem pristupu pri obveščanju naših ljudi vse preveč senzacionalnosti. Res imamo radi senzacije, prepričan pa sem, da prepotentno opisovanje dogajanj v naši domovini ne koristi našim naratorom za razreševanje težav v katerih se nahajamo. Ne — lahko je ravno obratno, lahko koristi vsem tistim, ki niso prijatelji našega družbenopolitičnega sistema. Zato ustvarjanje nerazpoloženja s senzacionalističnim pristopom in načinom pisanja ni primerno za glasilo katerega ustanovitelj je Socialistična zveza. V tem razmišljanju ne gre za omejevanje svobode pisanja, a kadar med vrsticami opazimo poleg senzacije še dobro mero cinizma, potem nehotе prisluhnemo glasu in množice, ki na poseben način okarakterizira naše, glasilo, naš »Gorenjski glas«.

V ilustracijo omenjam naprimer tisto pisanje o spomenikih revoluci-

je v Kranju. Ne želim komentirati načina pisanja, prepričan pa sem, in to prepričan je mnenje velike večine, da takšno gledanje na pomnike naše polpretekle zgodovine kaže na dokaj neprimerno ravnanje najodgovornejših.

Ocenjevanje določenih uspehov kot smešno in kritike vredno je drug model osebnega ocenjevanja, ki si ga lahko privoščijo novinar. Težko si zamišljam, da lahko pisec informacije razvrednoti napore občanov — krajanov, ki z veliko mero poštrevnosti in odrekovanja želijo izboljšati svoje življenjske in bivalne pogoje. Takšni primeri pritrjujejo Glasu iz množice.

Jubilej je prilžnost, da se sprehodimo po poteh spominov, napravimo obračun minulega dela in na podlagi izkušnje stopimo na pot po kateri opravičujemo svoj obstoj! Samo o mrtvih govorimo le dobro! Naš Glas pa je kot glasilo Socialistične zveze delovnih ljudi z vsem svojim razvojem dokazal, da je svojim kolektivom še kako živ in prisoten. Zato — poleg pohvale tudi nekaj vzpodbudnih besed za prihodnje delo.

Torek in petek sta dneva, ko zjutraj najprej pogledamo, kaj nam je prinesel Glas. Množica naročnikov v radovljiški občini govori o priljubljenosti našega glasila. Menim pa, da bo moralo naše glasilo pomagati pri oblikovanju takšnega razpoloženja, v katerem ne bo razmišljanja o brezizhodnosti in apatičnosti.

Samo eno domovino imamo, v težavah je. Dolžnost nas vseh je, da ji pomagamo, da bomo izšli iz težav. Naš Glas pa naj bo glasnik dobre volje, s katero bomo zrlí v lepšo prihodnost.

To pa je želja in najbogatejša darilo, ki si ga lahko želimo ob jubileju in ko čestitamo zanj vsem kolektivom Gorenjskega glasila, glasila Socialistične zveze Gorenjske regije.

Odprte strani

D V E S T R A N I

JAV

NIH

PO

GO

VO

RO

V

PRVA PRILOGA
Gorenjskega glasa
ZA GOSPODARSKA,
POLITIČNA,
IN KULTURNA
VPRASANJA
Kranj, 8. marca 1952

VIKTOR ŽAKELJ

Pogled z roba

Naj začnem hvalisavo: Če je Slovenija pušeljc, potem je Gorenjska gotovo nagelj v njem. Geografsko razgibana, bogata, tu in tam bahava očetnjava vase zaverovanih Gorenjcev.

Do dolgo, predolgo smo se tudi Gorenjci ponašali z dosežki industrializma in proletarizacije, danes, žal, premalo zagreto iščemo svojo prihodnost v razvojno intenzivnih dejavnostih, ki jih more razvijati le poklicno usposobljeno, predvsem avtohtono prebivalstvo. Držati ogledalo temu živahnemu »prevrednotenju vrednot«, kar naj bi bila naloga tudi Glasa, priznam, ni lahko. Občinski delodajalci, vsaj nekateri, terjajo, da jih Glas dela žalše, kot so sicer. Naročniki z osamljenih kmetij si želijo domačnosti, vse številnejše vanj pišeče razumnost skuša biti v miselnem sozvočju z okolico. Ta slovenska okolica pa postaja iz dneva v dan bolj podobna deroči gorski reki, ki se nepredvidljivo vali prek vse bolj oglatega delavčevega vsakdanjika, dela mirne tolmune oddiha za redke izbranec, pohotno sega v neutrinjene samoupravljalske bregove, da bi že trenutke kasneje mirno kloktala po koritu, ki ga utirajo pogosto anonimne in zato neodgovorne oblasti.

Dovčerajsnji monoliti se neizprosno razkrajajo. Vse okoli nas, pa tudi mi sami nismo izjema, postaja – vsaj videti je tako – kaotično. Kaže, da je ni sile, tiste prepotrebne povezujoče ideje, ki bi to nepovezано množico samozadostnih elementov na nov način in za nove cilje povežala v novo celoto: Človek se za prepaščen sprašuje: Mar res ta svet na »brdovitem Balkanu« lahko poveže in povezano ohranja le otipljiv zunanji sovražnik? Sem tudi jaz eden tistih – bo kdo vprašal – ki želijo za vsako ceno ohraniti monolitizem, ki žaluje za izgubljenoto enotnostjo... Ne! Prepričan sem, da se mora naša družba v duhovnem in organizacijskem smislu razgraditi. Mora zavreči maksimo, da je posameznik nič

in družba vse, mora najti novo skladje med individualnim in družbenim, sprijazniti se mora s tem, da ni napredka brez upoštevanja konkurenčnosti kot univerzalnega družbenega principa, da bi tako končno postal sleherni Jugoslovan odgovoren za svoj in skupen razvoj. To ne bo ne lahko ne naglo dosegljivo. Zakaj pod kožo nam je zlezla nenaravna egalitarnost, slepa vera v moč države, družbo jemljemo kot upnika, ki mu ni potrebno vračati izposojeno, smo maliki količin in praktični hedonisti. Zato smo v krizi. Kriza pa je, med drugim, križpotje, na katerem je vsakemu prepuščena izbira nadaljnje poti – torej tudi nam. Ali bo naša samoupravna socialistična realnost jutrišnjega dne pluralna in dialoška – skratka demokratična družba, temelječa na mešanem gospodarstvu, ali nasprotje tega. To je sedaj vprašanje, bi rekel Hamlet! In časopisna beseda mora odsliskavati to protislovno realnost, še več, v pogosto nerazvidnem razumerju sil mora pronicljivo odkriti tista posamična in družbena stremjenja, ki morajo zagotoviti nadaljnji gospodarski in družbeni napredek in jih podpreti. Le tako novinarstvo je lahko svobodno, inovativno, napredno in zato produktivno.

Zapisal sem novinarstvo, a mislil sem na tistega konkretnega nemirnega, iščočega, nikoli povsem s seboj in družbo zadovoljnega, razgledanega novinarja, zrelo osebnost, ki je sposobna imeti lastno mnenje in ga javno braniti. Mislil sem na povsod, kjer se kaj pomembnega dogaja, prisotne oči in ušesa, na poštenega, moralnega, pokončnega razumnika, ki iz dneva v dan izrisuje življenjski utrip našega burnega časa. Idealiziram! Morda? Pod pezo poklicne izkušnje pišem. Ta pa ni rožnata. Iz dne-

va v dan spoznavam, kako neizperljiva je laž, s katero tako pogosto del našega tiska poliva posameznike, kolektive, pa celo narode in narodnosti.

Opljuvani in onečašeni zaprepaščen spoznava, da se pravzaprav ne more več oprati, da ga,

če nič drugega, poslej spremlja neprijeten vonj polivke. Tisk, širše sredstva obveščanja, povedo, kaj obstaja oziroma kaj ne obstaja, ubijajo in oživljajo mrtve – zato je sedma sila. Se tega Glas vedno zaveda?

In dalje: Tisk mora biti zavezan napredku. Toda, kaj sploh je napredek oziroma napredno? Težko bi se zedinili. Ostanimo zato reč na ozkem področju ekonomije.

Gorenjska, sodim, je že dosegla stopnjo gospodarske in širše družbene razvitosti, ko mora nujno odločneje stopiti na pot gospodarske terciarizacije. Pogoj temu pa je spremenjena zavest odločujočih, učinkovit, a de-

mokratski način odločanja o gospodarskih in družbenih vprašanjih ter prevladujoči tržni način povezovanja gospodarskih subjektov. Ker tudi najnovejši ukrepi ZIS niso kaj prida naravnani v to smer – to pomeni, da jugoslovanska družba še naprej ostaja znotraj realsocialistične paradigme – se relativno razviti Gorenjski ne piše dobro. Elementi krize se bodo množili. Za obstoječo produkcijo bo vse manj domačega in tujeplačilno sposobnega povpraševanja, priče bomo hkratnemu višku in manjku delovne sile, za nove programe ne bo akumulacije. Le počasi se bo opuščalo delovno intenzivne, tehnološko zaostale, ekološko vse manj sprejemljive in energetsko potratne programe, konvertibilni izvoz ne bo želeno naraščal, tehnološko intenzivne nove enote t.k. drobnega gospodarstva se ne bo ustanovljalo. To vse bo šlo z roko v roki z družbeno inertnostjo, duhovna lenoba vodilnih pa bo počasi prešla v samozadovoljno konzervativnost. Črna prerokba! Da, a le zato, da bi se zavedli usodnosti trenutka. To je poziv zoper fatalizem, ki se nas, po vsem, kar se dogaja v Jugoslaviji, počasi loteva. Ne bom pozval k spreminjanju sveta (to smo prepogosto počeli), ampak k temu, da se končno začnemo prilagajati svetu, ki nas obdaja in katerega marginalni del smo. In Glas bodi eden izmed glasnikov zoper balkanizacijo, zoper fikretizacijo naše države. V gospodarstvu in družbi mora iskati elemente naprednega, se zavzemati za prevlado kvalitete, za afirmacijo znanja, profesionalnosti, poslovnosti, za dejavno socialistično pluralnost itd.

In ne nazadnje: Tudi Glas mora biti zavezan aktivnemu slovenstvu. To pa seveda ne pomeni slepo zazrtost v preteklost našega naroda, ne sovražnost do tujerodnega, to ni izključujoča samozadostnost, ne brambovstvo, ki potrebuje sovražnike, ampak je to tista človeška drža, ki slehernega od nas dela ponosnega, pokončnega in samozavestnega člana rodu, ki se je uspel obdržati na tem križpotju Evrope prav zato, ker je vso svojo zgodovino dajal okolju, kar je najboljšega

imel, in od njega sprejemal, kar je moral, zmogel in potreboval. Gre pa tudi za to, da Glas po svojih močeh seže prek republiških meja, v zamejstvo in zdomstvo in tako prispeva k vseslovenski povezanosti.

V tem prelomnem trenutku je nujno vsestransko pretehtati dosežani ekstenzivni gospodarski razvoj. Hlastali smo (v naravi človeka je to) po napredku, ta pa – danes že lahko rečemo – ni bil vedno skladen z naravnimi in drugimi danostmi tega raja pod Triglavom. Mnogi industrijski giganti, dovčerajsnji paradni konji, naši simboli napredka, izgubljajo tla pod nogami, kar je še večeraj pomenilo razvoj, danes pomeni ne-razvoj. Ugotavljamo: model dosejanega razvoja se je nepreklicno izžepal! Toda novo ni mogoče začeti z oblastnim dekretom. Rasti mora iz samoznanj županov, direktorjev, političnih delavcev – skratka vseh tistih, ki imajo po nujni delitvi dela dolžnost pripravljati razvojne odločitve. Te pa morajo biti v skladu s svetovnimi trendi ter naravno, civilizacijsko in kulturno dediščino našega naroda. Če tega ne bo, bomo začeli izgubljati stik s svetom, obenem pa bo začela slabeti narodova potencialna moč, ki je dejanski vzvod napredka. Gorenjska, kot rečeno, je na robu tega. Prepolna je gospodarskih pogonov (bolje programov), ki nimajo prihodnosti, rastejo stanovanjska geta pretežno nekvalificiranih priseljenskih delavcev, narava počasi izgublja svojo alpsko specifičnost – nujno je, da se njeno gospodarstvo in družba postopoma prestrukturirata na temelju evropske izkušnje in lastnega civilizacijskega izročila, na avtohtoni delovni sili ter v skladu z naravnimi danostmi. To nas bo notranje uravnalo, naredilo odprte v Slovenijo in Jugoslavijo, le tako pa bomo mogli ostati iskani kamenček v mozaiku Evrope.

Nič slovesnega ni v teh besedah! Skozi optiko svoje poklicne deformiranosti sem – z roba sicer – za trenutek pokukal v osrčje Gorenjske. Upam, da bo za koga ta pogled celo zanimiv. Pa res, da ne pozabim: Čestitam k vašim zrelem letom!

tiskarna Ljudske pravice

61000 Ljubljana, Kopitarjeva 2
Telefon: (061)323-841
Telex: ljudne 31177

fotoštavek
časopisni tisk
ofset tisk
knjigoveznica
plastificiranje

Naročila opravljamo solidno in po konkurenčnih cenah

VSE ZA DOM IN
GOSPODINSTVO - KJE?

na enem mestu v

- HTZ - zaščitna oblačila in obutev
- skaj in PVC prti
- tehnična guma in tekstil
- pribor za pleskanje in premazi
- barve - laki
- camp oprema

- bela tehnika in akustika
- mali gospodinski aparati
- svetila
- gospodinska galanterija, PVC galanterija ter vse vrste posod, porcelan, steklo, keramika
- elektro potrošni material

- talne obloge - tapisoni, topli podi, preproge, kože
- stenske obloge - tapete vseh vrst
- pluta - stenska in talna
- dekorativni tekstil in zavese
- karnise
- čistilna in pralna sredstva
- PVC kanalizacija in zlebovi
- izolacija: termo, hidro

UGODEN NAKUP

na obročno odplačevanje na 6 (šest) obrokov s takojšnjim plačilom prvega obroka in zneskom obresti v višini 29,7% na vrednost nakupa zmanjšanega za prvi obrok. Kupujete lahko vse blago iz ponudbe Blagovnice Kranj. Opozarjamo vas na limit:
maksimalni znesek nakupa - do višine prostega dela 1/3 povprečnega OD zadnjih treh mesecev.
minimalni znesek nakupa je 120.000.- din.

Brezplačen prevoz do 15 km!

Blagovnica Kranj

Prešernova 10
tel.: (064) 22-080, 22-081

*Čestitkam ob obletnici kolektiva GP »Glas« se pridružujemo delavci
Astrae Blagovnice Kranj.*

Res gre hitreje

Če želite spremeniti 500-kilogramsko kravo v polpete ali 200-kilogramsko prašiča v klobase in čevapčiče, boste zelo dolgo mleli. Z motorno mesoreznicco MME 10 iz Titana gre pa mnogo hitreje. Namenjena je za mletje mesa in za polnjenje klobas. V eni uri boste lahko zmleli 100 kg mesa. Motorna mesoreznicca MME 10 je lahka in prenosna, funkcionalna in sodobno oblikovana ter zelo pripravna za upravljanje in vzdrževanje. Prav zato je izredno primerna za kmečka gospodarstva, gostinske obrate, mesarje na terenu.

Če vas še kaj zanima, nas pokličite na številko 061 831-811 ali pošljite kupon.

TITAN
kornik

Zavarovalna skupnost Triglav
Gorenjska območna skupnost Kranj svetuje

ZAČENJAJO SE »GLADKA« PRESENEČANJA

Še trenutek pred tem je bilo vse v redu. Koncentracija na cesto, ker je bilo cestišče malce vlažno, pozornost na prihajajoče vozilo, pravočasno zasenčenje luči... Avtomatskemu popuščanju plina se je pridružil rahel pritisk na zavore zaradi pričakovanega srečanja in takoj nato tudi ovinka...

Potem pa: avto je nenadoma postal mehak, kot bi bil pijan... Krmilo peresno lahko, kolesa, kot da so na zračni blazini, zavore, kot da jih nikdar ni bilo... Namesto normalnega srečanja je vozilo spremenilo smer, kot bi hotelo obračunati z bližajočim se nasprotnikom... Do čelnega obračuna na srečo ni prišlo. Nekaj podobnega se je namreč dogajalo tudi nasproti vozečemu vozilu. Vozili sta se za las zgrešili, pristali vsak na svoji, vendar drugi strani ceste... Zamolklo je počilo; enkrat, dvakrat... Zvita pločevina, razbite luči, izravan cestni mejnik in polomljen količek, ki pozimi označuje rob ceste pri prometnem znaku...

Lahko pa bi bilo tudi drugače, težje; ob malce večji previdnosti, upoštevanju, da je na tem kraju rada nenadna poledica in morda ob malce drugačnem trenutnem ravnanju, pa bi se vse skupaj izšlo brez zastoja in ugotovitve obeh voznikov: »Ta presneta poledica!«

Vozniki, cestarji, zaposleni v Zavarovalni skupnosti Triglav - Gorenjski območni skupnosti Kranj dobro poznajo nekatere odseke na Gorenjskem, kjer je pozimi pogosto nenadoma poledica. Takšni so na primer Delavski most v Kranju, viadukt Peračica, križišče pri Petrolu v Škofji Loki, soteska v Selški dolini, Trata pod Plevno, viadukt v Žirovnici, da ne rečemo kar vsi mostovi in viadukti ob nenadnih vremenskih spremembah pozimi.

● **Nasvet:** Naj se vam še tako mudi, vzemite si čas. Zaradi previdne vožnje na spolzki cesti boste morda pet minut zamudili... To pa je vedno manj, kot če bi nepremišljeno hiteli in (nenadoma) zaradi razbite pločevine sploh ne bi prišli na cilj. V takšnem primeru pa je samo razbita pločevina lahko tudi velika sreča...

Res gre hitreje

Pošljite mi informacije in prospekt o motorni mesoreznicci Titan MME 10 na naslov

IME IN PRIIMEK

ULICA IN HIŠNA ŠTEVILKA

POŠTNA ŠTEVILKA, KRAJ

Kupon pošljite na naslov

TITAN
Kovinarska 28
61240 Kamnik

TITAN
kornik

MERKUR Kranj, Tozd Prodaja na drobno

Poznate prodajalno Partner v Kranju?

Konec julija letos oziroma 1. avgusta, ko je praznik občine Kranj, so v Gregorčičevi ulici 8 v Kranju, kjer so v isti stavbi tudi poslovni prostori Merkurjevega tozda Prodaja na drobno, je Merkur odprl novo prodajalno, ki nosi ime Partner. Morda je ne poznate najbolje, najbrž pa ste že slišali zanjo. Ko smo se pred dnevi, dobre štiri meseci po otvoritvi, oglasili v njej, smo izvedeli, da kupci vanjo kar radi zahajajo.

MERKUR KRANJ

Naj takoj na začetku pove-
mo, da je Merkurjeva prodajal-
na Partner v Kranju med števil-
nimi Merkurjevimi prodajalnami
na Gorenjskem in v Sloveniji,
vse pa spadajo v tozd Prodaja
na drobno, malce drugačna od
ostalih. Predvsem je to specia-
lizirana prodajalna, kakršnih
ima Merkur sicer več. Vendar
pa je v njej blago oziroma izdel-
ke moč kupiti za devize in pla-
čilom predpisanega zneska v
dinarjih.

Posebnost te prodajalne je
torej konsignacijska prodaja.
Pravzaprava je bil osnovni na-
men ureditve in otvoritve te

prodajalne ta, da bi izdelke iz
uvoza, ki jih je moč pri nas do-
biti za devize, pokazali. Z raz-
stavami pa je tako, da so sicer
zanimive za ogled, še bolj priv-
lačno pa je vse skupaj, če po-
tem nekaj, kar potrebujete, iš-
češ ali si želiš, tudi lahko kupiš.

Merkur Kranj je danes velika,
poznana in priznana delovna
organizacija. Svojevrstno pri-
znanje, bi lahko rekli, za njeno
poslovno uspešnost pa je zau-
panje Merkurju, da le-ta danes
na jugoslovanskem trgu tudi
zastopa nekatere poznane tuje
firme oziroma proizvajalce. In
prav izdelke tujih proizvajalcev,

za katere je Merkur Kranj gene-
ralni zastopnik za Jugoslavijo,
lahko dobite v prodajalni Part-
ner v Kranju.

Naj vam jih predstavimo:

● **Principal Sandvik iz Šved-
ske** je znan proizvajalec opre-
me za gozdarstvo. Še posebno
priznane so Sandvikove škarje
za obrezovanje sadnega drev-
ja, trte in za vrtnarjenje. Mizarji,
rezbarji pa poznajo njihova dle-
ta.

● **Alpina iz Italije** je poznana
po motornih in električnih ža-
gah.

● **Alko iz Avstrije** dela elektri-
čne, motorne in ročne kosilni-
ce, ročne električne škarje in
kombinirane hobi stroje za ob-
delavo lesa.

● **Alko-Polar iz Zahodne
Nemčije** je proizvajalec topli-
tnih črpalk.

● **Klößner** je tudi zahodno-
nemška firma in dela plinske in
oljne gorilnike za centralno kur-
javo.

● **Wirkus iz Zahodne Nemčije**
je znan po tračnih žagah.

● **Rems** je na zahodnonem-
škem trgu poznan proizvajalec
rezič za vrezovalne navoje in
električnih rezič za rezanje ce-
vi.

● **Neupro iz Zahodne Nemčije**
je dela brusilne in kontaktne
plošče

● **Belzer v Zahodni Nemčiji**
pa dela orodje za električarje,
za mehanike, ki nimajo opravka
s hladilno tehniko in še razna
druga drobna orodja.

»Pravzaprav so kupci našo
prodajalno kmalu spoznali.
Zadnje čase pa je obisk sploh
velik. V okviru tako imenovane
podkonsignacije namreč zdaj
razstavljamo in prodajamo tu-
di akustične aparate, televi-
zorje, videorekorderje in po-
dobno elektroniko firm Blau-
punkt, Fischer, ITT, Tensai,
Audioline, Benytone. Po deviz-
nem in dinarskem plačilu kup-
ci aparate po nekaj dneh lah-
ko dobijo v naši trgovini in jim
ni treba ponje v konsignacij-
ska skladišča. Navodila za
uporabo so v slovenščini, ser-
visi so zagotovljeni, garancij-

ski roki pa so 1 leto.« je pov-
dala poslovodkinja Marina B.
lehar.

Za zdaj je prodajalna Part-
ner v Kranju odprta vsak dan od
do 16. ure, ob sobotah pa od
do 12. ure. Če smo vas spori-
nili na kakšen nakup, vam sv-
tujemo, da se oglasite v Part-
nerju, v Gregorčičevi ulici 8,
Kranju. Pri izbiri vam bodo p-
magali z nasveti. Informacije
dobite tudi po telefon-
(064)24-654 int. 360. Pa še t-
Prodajalna Partner se bo z z-
bavno elektroniko predstav-
tudi na decembrskem novole-
nem sejmu v Kranju.

kovi
kovinote
kovinotehna
kovinotehna
kovinotehna
na

vaš
poslovni
partner
doma
in
v tujini

Ob 40-letnici Časopisnega
podjetja GLAS Kranj,
iskreno čestitamo!

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

ZIMA — SMUČANJE
87/88

● JUGOSLAVIJA ● ANDO-
RA ● AVSTRIJA ● BOLGA-
RIJA ● ČSSR ● FRANCIJA
● ITALIJA ● ŠPANIJA ●
ŠVICA ● 63 smučarskih cen-
trov ● 6000 ležišč ● hoteli
● apartmaji ● zasebne sobe
● prevozi z letali za Jugosla-
vijo, Andoro, Španijo in Bolga-
rijo

● S POSEBNIM LETALOM V
FRANCIJO NA SMUČANJE V
JANUARJU IN MARCU!

● V ČASU POČITNIC dodat-
ne zmogljivosti v ITALIJI (AN-
DALO) in AVSTRIJI (ZEL AM
SEE in FLACHAU)

● DODATNO V FEBRUARJU
IN MARCU: ITALIJA (Olang,
Falcade, Obereggen)

NA SMUČANJE S
KOMPAS KLUBOM

● TRIJE KLUBI ● TRI MOŽ-
NOSTI ZA ZIMSKE POČITNI-
CE DRUGAČE ● BOGATI
PROGRAMI ● ZABAVA ●
ŠOLA ● IGRE NA SNEGU ●
PROGRAM ZA OTROKE ●

● ORGANIZIRANI PREVOZI

● BOVEC
● IGMAN/BJELAŠNICA
● MALLNITZ/Avstrija

OBIŠČITE KOMPASOVE POSLOVALNI-
CE: Letališče BRNIK (064)22-347
25-761 JESENICE: Ulica Maršala Tita
18, tel. (064) 81-768. KRANJ, Koroška
cesta 2, tel. (064)28-473. BLEJ, Lju-
bljanska cesta 7, (064)77-245 in
(064)88-162 in 88-437.

murka**MURKA V SVOJIH
POSLOVALNICAH**NA BLEDU, LESCAH, JESENICAH IN
RADOVLJICI**NUDI BOGATO IZBIRO**

*ženske, moške in otroške konfekcije,
športne konfekcije in rekvizitov,
pohištva priznanih proizvajalcev, bele
tehnike
po ugodnih pogojih obročnega
odplačevanja brez obresti in pologa.*

Pričakuje vas Murka!**Ljubljanska banka**

Temeljna banka Gorenjske

AGROCOOP
— AIK
NOVI SAD

z enotami :

TOZD NEOPLANTA
TOZD FARMACOOOP
TOZD AROMA — FUTOG
TOZD KULPIN — N. SAD

v skladišču v Kranju,
Cesta Staneta Žagarja 51,
(tel.:064/25-268 in 064/25-267)
nudimo:

sveže meso, mesne izdelke, mesne
konzerve, sveža jajca in perutnino,
čips in vse vrste začimb, konzervirano
sadje in zelenjavo.

Ponudba pohištva, ki jo ima
lesnina Kranj — Primskovo,

spominja na stare dobre čase!

Za 40 % ceneje vam Lesnina nudi
dva opuščena pohištvena programa «MAJA»
in »VESNA« — proizvajalca BREST iz Cerknice.

Iz teh programov dobite:

- otroško sobo že za 288.465. — din
- šestdelno spalnico za 775.535. — din
- regal za dnevno sobo za 532.899. — din

**Samo pri nakupu spalnice prihranite več kot
500.000 — novih din.**

Ker so količine omejene, vam v Lesnini priporočajo, da jih
čimprej obiščete:

Poleg ugodnih cen vam:

1. Pri izbiri in načrtovanju stanovanjske opreme sve-
tuje diplomirani arhitekt — svetovalec
2. Imajo tudi plačilo na obroke 3-6-12 mesecev
3. Kupljeno pohištvo vam Lesnina Kranj pripelje do
30 km brezplačno.

**KARTONAŽNA
TOVARNA LJUBLJANA
TOZD LEPENKA TRŽIČ**

čestita

**Gorenjskemu glasu
ob jubileju**

**ELEKTROTEHNIŠKO
PODJETJE
KRAJN, Koroška 53**

**PROJEKTIRA
PROIZVAJA
INSTALIRA
PRODAJA
SERVISIRA**

SERVISIRA:

V garancijski dobi servisiramo vse akustične aparate, ka-
setofone, video rekorderje, TV in TVC aparature nasled-
njih proizvajalcev: ISKRA, EI, RUDI ČAJEVEC, GRUN-
DING in skupinske antenske naprave IMP Ljubljana.
Razen tega servisiramo elektromotorje tovarne SEVER iz
Subotice, ročna električna orodja ISKRA — Kranj in va-
rilne transformatorje RADE KONČAR Skopje.

**ZUNAJ GARANCIJE
SERVISIRAMO:**

- vse vrste radijskih sprejemnikov
- kasetofone
- el. gramofone
- HI — FI naprave
- avtoradijske sprejemnike in kasetofone — TV črno — be-
le aparate
- TV barvne aparate
- video rekorderje
- posebej opozarjamo, da poceni regeneriramo in me-
njamo oslabele črno — bele in barvne ekrane
- izvajamo meritve in popravljamo skupinske antenske
naprave
- vse vrste elektromotorjev do 100 kw, črpalke, ventilator-
je, varilne transformatorje in električna ročna orodja

Za servisiranje imamo na razplago najmodernejše pripo-
močke in merilne instrumente.

JELOVICO iz Škofje Loke dobro poznamo kot dolgoletnega
proizvajalca stambenega pohištva in montažnih objektov. In
kaj vse izdelujejo delavci Jelovice v svojih proizvodnih
obratih? To so kvalitetna okna in balkonska vrata, ki jih
kombiniramo s polkni, žaluzijami ali roletami, priljubljena
notranja, vhodna in garažna vrata ter montažne
stanovanjske in počitniške hiše, ki po kvaliteti popolnoma
konkurirajo klasično zidanim hišam, na pogled pa so še
prikupnejše. Jelovica je ves čas imela razloge za tako
prodoren nastop na trgu prek lastne trgovske mreže
trenutno na 25 mestih. Videla jih je predvsem v od-
povprečja odstopajoči kvaliteti. V mislih imamo predvsem
skupino kontrolorjev (25), ki neprestano bdijo nad
kvaliteto izdelkov, lastne sodobne testirnice proizvodov in
laboratorija, ki skrbi za ustrezne impregnacije in kvalitetne
površinske premaze. Pojma kvalitete Jelovica ne
predstavlja le na domačem trgu, saj izvažajo okna, vrata in
montažne hiše na zahtevna Z-evropska tržišča. Z okrepljeno
razvojno službo in izdelavo vzorčnih modelov pa skuša
slediti svetovnemu razvoju teh izdelkov.

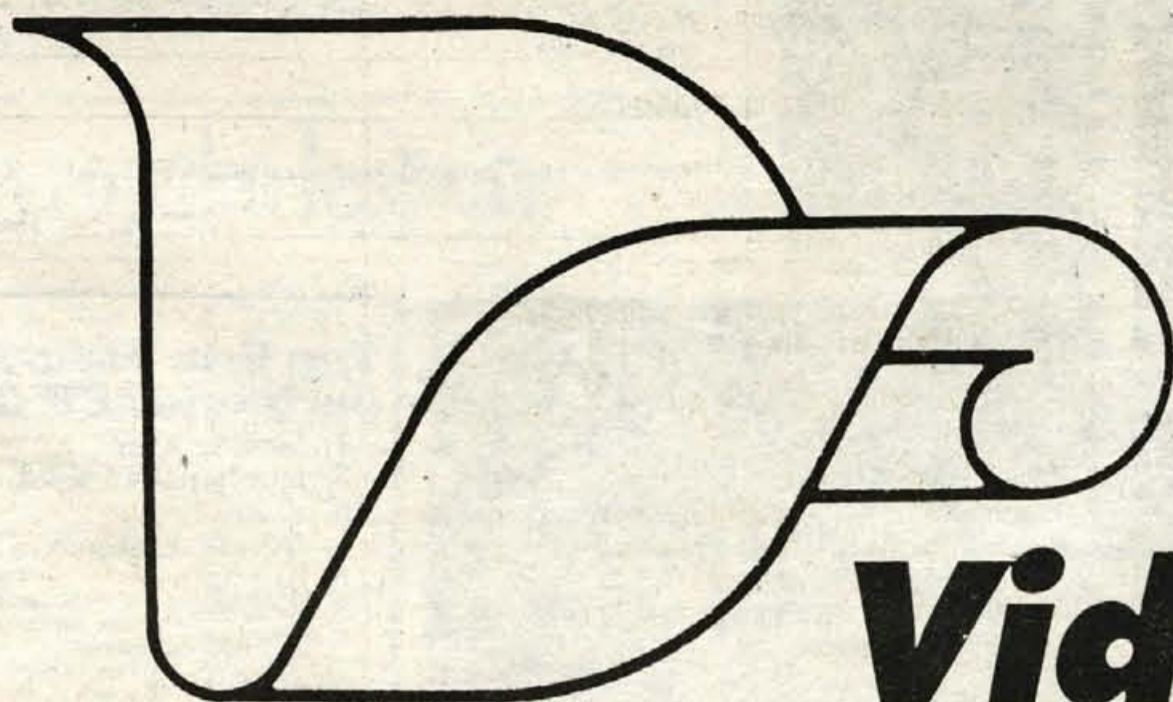
JELOVICA

**obutev po vaših željah
in okusu iz tržiške
tovarne**

Beko
TOVARNA OBUTEVE TRŽIČ

ODKAR OBSTAJA TRGOVANJE, OBSTAJA TUDI TRG!

Videm

Seveda to velja tudi za papirno industrijo.

Tovarna celuloze in papirja Djuro Salaj iz Krškega že leta slovi kot vodilni jugoslovanski proizvajalec celuloze in rotacijskega — časopisnega papirja. Za proizvode te vrste je vedno veljalo, da je pri njihovem plasmanu na trgu kljub nekaterim prvinam trženja odločala predvsem tehnika distribucije.

V mozaik našega poslovanja pa vgrajujemo čedalje več elementov sodobnega trženja. Zato so tudi naši novi proizvodni programi po komercialni plati vse bolj zanimivi s priključitvijo tovarne papirja iz T. Drvarja v naš poslovni sistem pa se tudi obseg naše ponudbe širi in postaja bolj raznolik. Partnerjem lahko ponudimo vedno več!

V trgovanju dostikrat velja, da kupec poišče prodajalca, čeprav velja tudi obratno — da prodajalec poišče kupca sam in ga seznanji s svojo ponudbo. Zato smo organizirali serijo promocij na področnih trgih: da bi se vam predstavili, da bi se med sabo čim bolj podrobno spoznali, se dogovorili o nadaljnjem sodelovanju.

Promocije bodo potekale po naslednjem programu:

- 3. december (za področje osrednje Srbije in Vojvodine)
- 7. december (osrednja Hrvatska)
- 9. december (Slovenija)
- 14. december (Bosna in Hercegovina)
- 16. december (Dalmacija)
- 18. december (Črna Gora)
- 21. december (Makedonija, južna Srbija in Kosovo)

V kolikor vas sodelovanje z nami zanima, vas prosimo, da nas pokličete na številko (068) 71-010, Komerciala in (068) 71-157, Marketing.

Gorenjski glas skozi oko kamere

V uredništvu

Tehnični urednik
Marjan Ajdovec

Z Gorenjskim glasom na Veliki Polani-

Naša Klavdija pri stavljenju teksta

Tiskanje naslovov

Reprofotograf Tone Guzelj

V tiskarni

Na izletu z najstarejšimi naročniki

NAROČILNICA

Izpolnite naročilnico in jo pošljite na naslov: ČP Glas, Moše Pijadeja 1

Ime in priimek _____

Naslov _____

Naročnino bom plačal po prejemu položnice

Datum _____

Podpis _____

Top lista poslovnih partnerjev ČP GLAS

1. Merkur Kranj	12.294.200 din
2. Ljubljanska banka	10.131.360 din
3. Kokra Kranj	8.969.502 din
4. Gorenjski sejem	7.163.424 din
5. Alpetour	6.506.200 din
6. KŽK Kranj	5.244.590 din
7. Alples Železniki	4.596.428 din
8. Peško Tržič	4.325.255 din
9. Jelovica	3.199.875 din
10. Nama Ljubljana	2.855.510 din
11. Zavarovalnica Triglav	2.844.300 din
12. Murka Lesce	2.776.560 din
13. Alpina Žiri	2.753.100 din
14. Lesnina	2.538.250 din
15. Kompas Jugoslavija	2.502.420 din
16. ZLIT Tržič	2.487.900 din
17. Kovinotehna	2.113.200

Skupen promet: vse vrste objav in poslov
— do 31. 10. 1987

TOZD INEX
POTOVALNA AGENCIJA
TRAVEL AGENCY

POSLOVALNICA: L. P. 11.111
61000 LJUBLJANA, TR. 11

TURISTIČNA POTOVANJA:

- PRAGA, avtobus, 3 dni
- BRATISLAVA, nočni skop
- DUNAJ — BRATISLAVA, avtobus, 2 dni
- BUDIMPEŠTA, avtobus, 2 in 2 in poldnevni izlet
- PADOVA — VERONA — BENETKE, avtobus, 1 dan
- SAN MARINO — BOLOGNA — RIMINI, avtobus, 1 dan
- TUNIZIJA — HAMMAMET, 8 dni, odhod vsak petek
- OTOK DJERBA — TUNIZIJA, odhod 27. november, letalo, 8 dni
- LIECHTENSTEIN, avtobus, 3 dni
- MEDJIMURJE — GURMANŠKA NOČ, avtobus, 2 dni
- ENKRATNO IN PRVIČ — 9-DNEVNO POTOVANJE V SIRIJO (DAMASK, BOSRA, PALMYRA, ALEPPO), letalo, odhod 24.12. in 31.12.1987
- CUBA — letalo, 13 dni, odhod: 6.1.1988

STROKOVNA POTOVANJA:

- INTERBUILD BIRMINGHAM, MEDNARODNI GRADBENI SEJEM, letalo, 4 dni, 24. november 87
- HEIM + HANDWERK MUENCHEN, avtobus 2 dni, odhod 30. november 87
- BATIMAT — INTERCLIMA PARIZ, mednarodna strokovna razstava gradbenih materialov, gradbenih delov in notranje opreme/mednarodna strokovna razstava klima tehnike, letalo, 3 dni, odhod 13. december 87
- BAU 88 MUENCHEN, mednarodni strokovni sejem gradbenih materialov, gradbenih sistemov in novogradenj, avtobus, 3 dni, odhod 20. januarja 88 in 21. januarja 88
- SIMAVIP 87 PARIZ, mednarodna strokovna razstava intenzivne vzreje živali, letalo 5 dni, odhod 30.11.87

Za kolektive, šolske skupine in skupine s strokovnim programom pripravljamo po naročilu zelene aranžmaje!

Prodajamo domače in mednarodne letalske vozovnice!

SOZD
MERCATOR-KIT
n. sol. o.

MERCATOR — KMETIJSKO ŽIVILSKI KOMBINAT GORENJSKE
n. sol. o., KRANJ, JLA 2

TOZD KOMERCIALNI SERVIS, KRANJ

SKLADIŠČE GRADBENEGA MATERIALA HRASTJE,
tel.: 36-462

GRADITELJI!

PO UGODNIH CENAH VAM NUDIMO:

- strešno opeko IMG STREŠNIK Dobruška vas
- vse vrste ostale strešne kritine
- modularno opeko OGRAD Ormož
- betonsko železo in armaturne mreže
- demit in perlit fasade

NA ZALOGI IMAMO TUDI:

- apno, maltit in mleti kalcit — mivko
- dimnike SCHIEDEL, betonske bloke, stavbno pohištvo
- ves ostali gradbeni material

POLEG OSTALEGA NUDIMO:

- prodajo cementa po ugodnih pogojih, po železnici — vagonске pošiljke direktno za posameznega kupca
- sprejemamo naročila kupcev za izdelavo oblog iz marmorja po zelenih merah proizvajalca MARMORJA iz Hotavelj
- sprejemamo naročila za material za centralno kuravo
- organiziramo dobavo betona po individualnih naročilih kupcev

Če ste graditelj in ste v zadregi, kaj in koliko gradbenega materiala kupiti, pridite k nam z gradbenim načrtom in svetovall vam bomo, vi pa se boste odločili.

OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE!